

ELIZABETH CLARE PROPHET

LÉLEKTÁRSAK ÉS IKERLÁNGOK

*A szerelem és a párkapcsolatok
spirituális dimenziói*

ÉDESVÍZ KIADÓ
BUDAPEST, 2004

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Elizabeth Clare Prophet / *Soul Mates and Twin Flames*
of the *Pocket Guides to Practical Spirituality 10-Book Series*
by Elizabeth Clare Prophet

Fordította MURLÓDY ERIKA

Szerkesztette BESÉNYŐ VIKTÓRIA

Copyright © Summit University Press, 1999
Hungarian translation © Miklódy Erika, 2004
Hungarian edition © Sweetwater Publisher Establishment, 2004
Cover design © Sweetwater Publisher Establishment, 2004

A könyvet eredetileg angol nyelven adták ki az USA-ban.
A magyar kiadás az Édesvíz Kiadó és a Summit University Press
között létrejött szerződésnek megfelelően jelent meg.
A Summit University Press a U.S. Patent and Trademark Office
által bejegyzett védjegy. Minden jog fenntartva. P.O. Box 5000,
1 East Gate Road, Gardiner, Montana 59030, U.S.A.
Tel: 406-848-9500; Fax: 406-848-9555;
email: ; web site: <http://www.summituniversitypress.com>

A Summit University Press és a The Summit Lighthouse az U.S.
Patent and Trademark Office által bejegyzett védjegy. Minden
jog fenntartva.

Minden jog fenntartva.

A könyv – a kiadó írásos jóváhagyása nélkül – sem egészében,
sem részleteiben nem sokszorosítható vagy közölhető,
semmilyen formában és értelemben, elektronikus
vagy mechanikus módon, beleértve a nyilvános előadást
vagy tanfolyamot, a hangoskönyvet, bármilyen internetes
közlést, a fénymásolást, a rögzítést vagy az információörögzítés
bármely formáját.

TARTALOM

TÖKÉLETES PÁR A KARMA HÁLÓJÁBAN | 9

A TELJESSÉG KERESÉSE | 52

Alkímiai menyegező | 56

Az ikerlángok teremtménye | 59

Az ikerlángok belső érintkezése | 65

Pillangókisasszony | 69

Lohengrin | 71

Lélektársak | 73

Karmikus házasság | 75

Egyesülés a házasságban | 76

Az egység köre | 80

Vízöntő-kori alkímia | 86

Vágyódás a teljesség után | 90

SZERELEM, HÁZASSÁG, ÉS AMI AZON TÚL VAN:

TANULSÁGAIM | 92

Ikerlángotok felismerése | 92

Karma a kapcsolatokban | 100

Házasság | 109

Válás | 114

Egységetek az örökkévalóságban | 118

A karma súlya | 122

A kapcsolatok kidolgozása | 126

Készüljetek fel ikerlángotokra! | 132

A teljesség megtalálása | 144

ISTENI ÉNED ÁBRÁJA | 154

IMÁK ÉS RENDELKEZÉSEK AZ IKERLÁNGOKÉRT | 163

AZ IKERLÁNGOK KARMÁJÁNAK ÁTVÁLTOZTATÁSA | 166

*Az én szerelmesem enyém,
és én az övé¹*

(ÉNEKEK ÉNEKE 2:16)

*Immár felkelek és eljárom a várost,
a tereket és az utcákat, keresem azt,
akit szeret az én lelkem; keresém őt,
és nem találám.*

*Megtalálának engem az őrizők,
akik a várost kerülik. Mondék nékik:
Láttátok-e azt, akít az én lelkem szeret?
Alig mentem vala el azoktól, mikor
megtaláltam azt, akít az én lelkem
szeret. Megragadám őt, el sem
bocsátám.*

(ÉNEKEK ÉNEKE 3:2-4)

1 A könyvben szereplő Biblia-idézetek Károli Gáspár fordításai.

TÖKÉLETES PÁR A KARMA HÁLÓJÁBAN

Jeanette MacDonald és Nelson Eddy története

Kedvesem, kedvesem, kedvesem – énekelte Nelson Eddy.

A színházterem végéből hirtelen felcsendült egy női hang, és duettben csatlakozott a férfiéhez. A közönség ámulтан fordult hátra. A nő végigsétált a kifutón, és énekelve válaszolt a férfinak. Mire a dal véget ért, a nő a színpadon állt, mélyen a férfi szemébe nézett, és a közönség állva tapsolt.

Jeanette MacDonald volt az, aki nyolc film-ben szerepelt Nelson Eddy partnernőjeként. Frank Laric, aki a harmadik sorban ült, úgy emlékezett vissza, hogy szerelmük mindenki szá-

mára nyilvánvaló volt, Nelsonnak fogalma sem volt arról, hogy Jeanette a városban van.

– Honnan kerülsz ide? – kérdezte a tapsvihar közepette.

– Múlt éjjel érkeztem – felelte Jeanette.

Nelson meghívta vacsorára, majd együtt elénekelték az „Indián szerelmi dal”-t.

Ezekben a varázslatos percekben, és a nemzeti színház ezen előadásain keresztül fedezte fel magának Amerika az ikerlángokat.²

Minden 1941 nyarán történt. Tökéletesen összeillettek, sőt, ikerlángok voltak – két szív háromnegyedes ütemben. Noha a románcuk májusban virágzott, gyümölcsöt soha nem teremtet.

2 Azokat a lelkeket hívjuk ikerlángoknak, akik a kezdetek kezdetén együtt teremtdtek. Ők az isteni egész két fele. Lásd 52–64. oldalt.

A filmvásznon megnyilvánuló szerelmüket látva, duettjeiket és a tekintetük által közvetített, kimondatlan szavakat hallva, a világ megértette a tiltott szerelem fájdalmát, ami Amerika több generációjának bemutatta az ikerlángok szerelmét. Noha manapság már nem sokan hallgatják Jeanette és Nelson áriáit, muzsikájuknak és különösen a filmjeiknek időtlen a vonzerejük, ami túllép a cselekmény és a párbeszéd giccses romantikáján. Ez a vonzerő, ez a titokzatos valami nem más, mint a szerelem, amelyet oly sokan keresnek, de oly kevesen találnak meg, és amely az ikerlángok egymásra találásából fakad.

Pedig arra kényszerültek, hogy ezt az igaz szerelmet eltitkolják a világ elől. A hivatalos stúdiódokumentumok és a rajongói magazinok barátokként tartották őket számon, akik bár

Ez nem reklámfotó, hanem valódi szerelmet tükröz, amint Nelson sutba dobja óvatosságát, és megöleli Jeanette-et a születésnapján.

olykor civakodnak, boldog házasságban élnek saját párjukkal.

És ez mindörökre így maradhatott volna, ha Sharon Rich és Diane Goodrich 1979-ben ki nem adja könyvét *Farewell to Dreams* (Búcsú az álmoktól) címmel. A kötet anyagát nem újságcikkekből állították össze, hanem Nelson és Jeanette barátainak, szomszédainak, rokonainak elbeszélései alapján, akik beleegyeztek, hogy elmondják az igazságot. Portások, szobalányok, kisegítők töltötték ki a történet hiányzó részeit, és igazolták a többiek állításait. Sharon kijelentette: „Minden sor szinte szó szerinti lejegyzése annak, amit mások elmondtak.”

Sharon és Diane felfedezték a stúdió, Nelson és Jeanette elpalástolási szándékát, akik megeskették a barátaikat, hogy megtartják a titkot. Kiderült, hogy harminc éven keresztül örülten szerelmesek voltak egymásba, mélyeb-

ben, mint bármelyik, általuk megszemélyesített filmhős.

De Jeanette becsvágya, hirtelen természetük, egyes emberek és a körülmények különös összjátéka egész életükben távol tartotta őket egymástól. Úgy látszik tehát, hogy a dolgok akkor sem mennek mindig simán, ha rátalálunk az ikerlángunkra.

Élettörténetük az ikerlángok tragédiája. Hátározott figyelmeztetés csendül ki belőle számunkra, akik a tökéletes szerelmet keressük: amíg le nem győzzük karmánk negatív erőit, addig nem élvezhetjük a tökéletes boldogságot, akár megtaláltuk ikerlángunkat, akár nem.

Sharon és Diane könyve szerint a kapcsolat úgy indult, mint egy tündérmese: szerelem volt első látásra, vagy legalábbis azonnali felismerés.

Jeanette nővére, Blossom épp egy újságot lapozgatott, amikor húga figyelmét megragadta egy kép.

- Ki ez? - kérdezte, és megkérte nővérét, hogy lapozzon vissza.

Rögtön tudta, hogy hallania kell Nelson Eddyt énekelni.

Nelson Jeanette-et az MGM stúdiójában hallotta először, amellyel mindkettőjüknek szerződése volt. Nelson 1933-ban szerződött le híres operaénekesként és - mint ahogyan az egy fiatal, jóképű énekes esetében lenni szokott - szexszimbólumként. Rajongói - többnyire nők - úgy bántak vele, mint egy rocksztárral, még a ruháit is megszaggatták egy-egy fellépése után.

Nelson követte az ígésző hangot, és meglátta Jeanette-et, aki éppen a *Vígözvegy* című filmet forgatta. Miközben figyelte a nőt a színpa-

don, beleszeretett. Pont olyan volt, mint akiről mindig is álmodozott. Néhány nap múlva meghívta ebédre. Jeanette vonakodva egyezett bele, mert nem akart olyan kapcsolatot, amely veszélyeztette volna a karrierjét. Ennek ellenére, ahogy találkáik sűrűsödtek, úgy lett egyre szerelmesebb. Ez a harmincéves, elbűvölő királynő úgy érezte magát Nelsonnal, mintha az első randevúján lenne. Lehetséges vajon – gondolta –, hogy a tündérmese, amit oly sokszor eljátszott a filmvásznon, most vele történik meg?

– Megcsókolt, és ilyesmit még soha nem éreztem – mondta az édesanyjának. – Ha vele vagyok, csodálatosan megmámorosodom, és amikor rám néz, olyan, mintha senki más nem létezne rajtam kívül.

Romantikus viszonyukban más jelek is utalnak az ikerlángkapcsolatra. Szerelmük több volt

mágneses vonzalomnál – ez életük minden részletében megmutatkozott. Együtt olyan kisugárzásuk volt, amit nem lehetett érezni rajtuk, ha külön voltak. Az egymás nélkül készített filmjeik zöme felejthető, de közösen hozzá tudtak férni belső potenciáljukhoz úgy, ahogyan csak az ikerlángok tudnak. Filmjeikkel kasszasikerrekordokat állítottak fel.

Varázslatos megjelenésük, hiteles szerelmük, különválásuk nemrég kitudódott drámaisága a MacDonald/Eddy team által 1935 és 1942 között forgatott nyolc filmet a legelsőpróbb szerelmi történeté avatta, amelyet Hollywood valaha ábrázolt.

Népszerűségük időtlen. Az MGM az ötvenes évek végén és a hatvanas évek elején számos filmjüket újra kibocsátotta, hármat nemrégiben videón is megjelentetett. Hűséges rajongók, fiatalok és idősek egyaránt fel-felkeresik

még három klubjukat, amelyek a legrégibb klubok közé tartoznak.

Szerelmük az idő múlásával sem halványult. Nelson mindig olyannak látta Jeanette-et, mint az első randevújukon.

- A szépség a lélekből fakad - mondta a férfi 1958-ban. - A test csak burok, ami természetesen elöregszik és megkopik. De a személy maga az, aki szépséget sugároz, vagy nem? Ezért fogom én Miss MacDonaldot a halála napjáig szeretni.

Szerelmét érezve Jeanette fellángolt, valahányszor Nelson társaságában volt. Más emberé vált a jelenlétében.

Halhatatlan szerelmük - az ikerlángok másik jele - túlnőtt jelenlegi életükön, legalábbis ők így tartották.

Sharon és Diane megtudta, hogy mindketten hittek a reinkarnációban. Az 1930-as évek-

ben egy tisztánlátó elmondta Jeanette-nek, hogy egyik korábbi életében már ismerte Nelsont, akkor testvérek voltak az 1830-as évek Angliájában. A MacDonald-Eddy történet után nyomozva Diane Goodrich is felkeresett egy tisztánlátót, de nem említette neki, mit tudott meg Jeanette. Nos, ez a tisztánlátó is ugyanarra az eredményre jutott!

Bár könnyen azt hihetjük, hogy az ikerlángok mindig szerelmespárok, ez azonban nem feltétlenül van így. A testvéri kapcsolat nem zárja ki a lélektársak vagy az ikerlángok viszonyát, mert egymás iránti szeretetük számos életöltőn átível, egészen a teremtés kezdetéig. A testvéri inkarnáció segít létrehozni a két fél között az elkötelezettség, a tiszta szeretet, a kölcsönös csodálat és az együttműködés kötelekét. Fontos része ez annak a spirálnak, amely életről életre épül az ikerlángok között, amint

végző egyesülésükre készülődnek, aminek következtében szerelmük különleges gyümölcsét majd az emberiség oltárára helyezik. Érzésük olyan erős, hogy felemel és megnemesít mindent, amit érint, és megtisztítja, megújítja az emberiségnek az igaz szerelemről és annak eléréséről vallott felfogását.

Jeanette és Nelson hitt a karmában, hitték, hogy felelősek a körülményeikért, mert azok múltbéli tetteik következményei. Jelentős karmakapcsolat lehetett közöttük – ami gyakran előfordul az ikerlángokkal –, hiszen amint az alábbiakból kiderül, viszonyuk nem volt zökkenőmentes.

Történetükben volt egy intrikus is – ezt a negatív szerepkört Louis B. Mayer, a megalománias kiskirály töltötte be. Amikor Nelson beleszeretett Jeanette-be, az akkor még – mint kezdő

sztárocska – alávetette magát szexuálisan patronusának, Mayernek, aki ezért egy cseppet sem kedvelte a „baritont”. Részben azért, mert Nelson addigra már kivívta a maga hírnevét, de karrierjét nem az MGM-nek köszönhette. Ő volt az egyetlen sztár, aki nem függött Louistól.

Anna MacDonalds, Jeanette anyja és Louis igyekeztek meggyőzni Jeanette-et, hogy kockázza teszi eddig elért sikerét és karrierjét egy „egyszerű énekesért”.

Pályafutását féltve, Jeanette megpróbált tudomást sem venni Nelsonról, de a férfi kijelentette, hogy nem érdekli, mi történt Jeanette múltjában, és nem foglalkoztatja a Louisszal folytatott kapcsolata sem.

– Ami köztünk van, azt nehéz félreértetni... Ha majd rosszul megy a sorod, és szükséged lesz valakire, aki igazán szeret, ne felejsd el, hogy én vagyok az – mondta.

Első filmjüket, a *Haszontalan Mariettát* 1935-ben kezdték forgatni. Amikor már nyilvánvaló volt, hogy nagy siker lesz, és Jeanette-et szupersztárrá avatja, Louis visszaadta a nő szabadságát. A sztárjaival már nem szeretett lefeküdni, ez rontott volna a hírnevén. Ám Jeanette új barátja még mindig szúrta a szemét.

A forgatás második felében bontakozott ki Nelson és Jeanette szerelme. „Nelson mellett tisztának, naivnak érezte magát” – ez a *Búcsú az álmoktól* című filmjük mondanivalója.

Mindketten tudták, hogy több ez egy flörtnél.

– Ahogy megláttam, rögtön tudtam, hogy ő az. Megfelelt minden megálmodott, kimondatlan gondolatomnak, elvárásomnak, vágyamnak. Olyan, mintha nem létezhetnék, nem lehetnék meg nélküle – mesélte Nelson később Leonard „Papának”, az igazgatójuknak.

Amikor a *Haszontalan Marietta* az év egyik sikerfilmje lett, a közönség még több filmet követelt. Mire nekikezdték második filmjüknek, a *Rose Marie*-nek, amelyben először csendült fel az „Indián szerelmi dal”, már örülten szerelmesek voltak egymásba, megfed-

Rose Marie, 1936

kezve a látszatról. Jeanette soha életében nem volt még ilyen boldog.

Igazi lélektársakhoz illően a legjobbat hozták ki egymásból. Nelson az éneklésben segítette Jeanette-et, ő pedig a színjátszásban a férfit. Igazgatójuk és a stáb számára világossá vált: az Isten is egymásnak teremtette őket.

A forgasztás helyszínén, a Tahoe-tónál szerelmük rózsás úton haladt. Együtt lovagoltak, szerelmeskedtek, Nelson megkérte Jeanette kezét, és ő igent mondott. Imádta gyönyörű, gyémántokkal kirakott smaragd jegygyűrűjét, amelyet Nelsontól kapott.

- Ó, Nelson, ígérem, örökké hordani fogom. Így majd mindig velem leszel - mondta a nő.

Ám Jeanette, az örök sztár júniusra akarta halasztani az esküvőjüket, hogy nagy nyilvánossága legyen.

Ezért a döntésért mindketten nagy árat fizettek, mert szerelmük tükörsima felszíne alatt a becsvágy volt az a szikla, amelyen életük zátonyra futott. Sharon és Diane így írja le a jelet:

Jeanette hamarosan felfedezte, hogy gyermeket vár. Nelson magánkívül volt a boldogságtól, és azonnali esküvőt akart, Jeanette-et azonban bosszantotta, hogy a férfi nem érti, miről van szó. Abban az időben, ha egy nő sztár férjhez ment vagy várandós lett, akár házasságban, akár házasságon kívül, a szerződését semmisnek tekintették.

Amint a karmikus körülmények valósága betonfalként zárult köré, egyszerre túl nagy nyomás nehezedett Jeanette-re. Ha gyermeke lenne, az tönkretenné a karrierjét.

- Nem hagyom, hogy tönkretedd a karrieremet! Fogd már fel! Nem akarom az ordítózó

kölyködet, és erről többé nincs mit mondanom! – Őrjöngött Jeanette.

– Te... te... te nem is tudod, mit beszélsz! Ez nem is te vagy, Jenny! Nem tudom elhinni, hogy nem akarsz mást az élettől, csak azt, hogy nagy sztár legyél! Hiszen ez olyan üres!

– De, pontosan ezt akarom! És ezért mindenre hajlandó vagyok! Érted? Mindenre! Én leszek a legnagyobb sztár, és ebben soha senki nem akadályozhat meg! Érted?

– Akkor csak tartsd meg a karrieredet! Majd meglátjuk, mennyi szeretetet és melegetséget kapsz tőle!

Ez a jelenet teljesen megölte a jövőbeli boldogság lehetőségét is. Jeanette másnap elvetélt. Megpróbálta helyrehozni a dolgokat kettejük között, de Nelson dühös és kiábrándult volt. Keményen visszautasította Jeanette köze-

ledését, és gyorsan elkötelezte magát egy szőke sztárocska, Anita Louise mellett.

Jeanette, hogy bebizonyítsa, ezt a játékot ketten is lehet játszani, felhívta Gene Raymondot, akivel korábban egyszer-kétszer randevűzött, és meghívta őt a Tahoe-tóhoz. Gene annyira kedves és megértő volt Jeanette karrierjével kapcsolatban, hogy amikor váratlanul házassági ajánlattal állt elő, a nő nem utasította vissza. Gene nem fogja őt akadályozni a pályáján.

– Csak a karriered számít – mondogatta neki.

Nem egészen világos, miért, de Jeanette igent mondott, mit sem sejtve a tragédia következő felvonásáról, amelyhez ő rendezte be a színpadot...

Gene nyomban felhívta az MGM-et, és bejelentette az esküvőt. Louis magánkívül volt a boldogságtól, mert az esküvőben kiváló alkal-

mat látott arra, hogy végre visszaüssön a függetlenkedő baritonnak. A sztárja férjhez megy. Elhatározta, hogy óriási hírverést csap az eseménynek.

Következő filmjük, a *Május* forgatása alatt a szerelmesek kibékültek, és megpróbálták lemondani az esküvőt, de Louis hajthatatlannak bizonyult. Azzal fenyegette Jeanette-et, hogy tönkreteszi. A kétségbeesett Nelson kétszázötvenezer dollárt ajánlott fel Gene-nek, ha felbontja az eljegyzést. Gene ezt boldogan elfogadta, de Louis megint közbelépett, és minden jel szerint életveszélyesen megfenyegette Gene-t. Louis, aki uralkodott sztárjai fölött, nem viccelt.

- Szeretnék élni még egy ideig – közölte Gene, és visszakozott.

Nelson kétségbeesett. Jócskán italozott, Jeanette pedig nyugtatókon élt, de valahogy befejezték a filmet.

Május, 1937

A *Május* története baljós előérzettel töltötte el Nelsont. Szentül hitte, hogy egyszer, egy korábbi életükben már tönkretették a sorsukat, és most ugyanazt a mintát ismétlik. Attól rettegett, hogy a filmbéli történet valósággá válik.

A filmben a neves operaszólaművész, Marcia Moray beleegyezik egy szerelem nélküli házasságba, amelyet a zenetanárával, Nicolaijal köt. Az eljegyzés estéjén Párizsban összeházaszik egy ifjú énekeslénnyel, Paul Allisonnal, akiben a lány igaz szerelmét véli felfedezni, és egy csodálatos májusi napot töltenek együtt. Mégis kitart szándéka mellett, és kötelességtudatból hozzámegy Nicolaihoz. Hét boldogtalan év után ismét találkozik Paullal New Yorkban. Amikor rájön, hogy még mindig szerelmes, megkéri Nicolait, hogy engedje szabadon. Férje látszólag könnyedén beleegyezik. Otthagya a lányt, majd veszi a pusztáját, felkeresi Pault, és lelövi. Amikor a lány

percekkel később megérkezik, Paul már csak annyit tud mondani: „Az a nap tényleg életem végéig tartott!”

A film végén az öreg és magányos Marcia tavaszi ábrándképekbe merül. Lelke elhagyja a testét, miközben szerelmese énekelve közeledik felé. A lány megfogja a férfi kinyújtott kezét, és lélekben végre egyesülve, tovasétálnak a virágzó májusban.

Nelson félelme nem volt alaptalan. Úgy tűnt, Jeanette eltökélte magát, és kitart az esküvő mellett. Nelson egyetlen kiútja az volt, ha elrabolja szerelmét. Az esküvő napján felkereste Jeanette-et, levonszolta a lépcsőn, és a kocsijába tuszkolta.

- Jenny! Mondd, hogy nem szeretsz! Nézz a szemembe, és mondd, hogy nem szeretsz! Ha meg tudod tenni, hiszek neked, és soha többé nem zavarlak!

Jeanette először elszántan a szemébe nézett, aztán lassan elfordította tekintetét, hogy elrejtse könnyeit. Amikor Nelson ezt meglátta, gyengéden magához vonta. Jeanette megmerevedett, elhúzódott és azt dadogta:

- Nem... Nem tehetem, nem hagyhatom! Ez nem kárpótolna engem a karrieremért... Hát nem érted? A szerelem fontos, de...

Nelson kétségbeesetten válaszolt:

- Angyalom, angyalom, mi az benned, ami mindkettőnket tönkretesz? Mások egy életen át ilyen szerelmet keresnek, mint a miénk, és te hajlandó lennél elhajítani a nagyravágásod miatt?

Meghatódva a férfi kétségbeesett szavaitól, Jeanette közelebb húzódott, de aztán összeszedte magát és felkiáltott:

- Nem! Nem! Már minden el van rendezve... Ez lesz a legnagyobb esküvő! És a rajongó-

im... Nem... nem is tudom... Én... én jobban szeretem a karrieremet!

Nelson hagyta, hadd menjen, mert látta, hogy már úgys elvesztette.

Az esküvő minden bizonnyal Nelson életének legfájdalmasabb eseménye volt. A vendégek még emlékeznek arra, hogy a szertartás alatt zokogása betöltötte a templomot. A terv szerint ő énekelte el a „Szívből szeretlek” című dalt a pap szavai után: „Szeretteim, idegyűltünk Isten és a gyülekezet színe elé, hogy e két ember szent házasságra lépjen...” – mely szavakat sosem hitte, hogy könnyekkel a szemében fogja hallgatni.

Megrendítő éneke Jeanette „Indián szerelmi dal”-ára emlékeztetett, amelyet a *Rose Marie* című filmben énekelt neki, a kanadai lovasrendőrnek, aki azért érkezett, hogy Rose Marie bátyját letartóztassa. A nő a filmtörténet leg-

szenvedélyesebb könyörgésével arra kéri a férfit, hogy forduljon vissza, ha igazán szereti. Jeanette sem az esküvőn, sem a vásznon nem tért el eredeti szándékától, de a film legalább boldog véget ért.

Jeanette alighogy megérkezett Hawaiira újdonsült férjével, rádöbbsent, hogy óriási hibát követett el: férje homoszexuális volt. Jeanette azzal fenyegetőzött, hogy semmissé nyilvánítja a házasságukat, Gene pedig azzal, hogy minden újság címloldalán hozatja le a botrányt, ha Jeanette visszamegy Nelsonhoz.

Jeanette két korszak közé szorult. A harmincas évek kritikusabb elvárásainak megfelelően, amikor a sztárok a tökéletesség mintaképei voltak, úgy döntött, nem rontja el a róla kialakult angyali képet, és megint a hírnevet választotta az egyéni boldogság ellenében.

Megadta magát a rögzös útnak, amelyet választott, egyre növekvő kétségbeeséssel ismerve fel, hogy tönkretette a saját és Nelson életét is. Tudta, hogy mindez az ő hibája. Nelson valóban az igazi volt számára, a legkedvesebb fickó, akit valaha is ismert, az egyetlen, aki igazán szerette őt. A bűntudat élete végéig mardosta.

Mindeközben Louis sajtógépezete egyre másra ontotta a híreket Raymondék boldog házasságáról, tele voltak velük a rajongók magazinjai és a pletykarovatok. Fenntartották a látszatot, a társasági eseményekre karöltve jártak, eljárásztották a boldog házaspár szerepét.

Nelson és Jeanette ekkor *Az Arany Nyugat lányát* forgatta. Mindketten fásultan játszották szerepüket. Ez az egyetlen filmjük, amelyben nincs szerelmi duett, mert Jeanette képtelen volt végigénekelni az „Engedj a szívednek” című dalt anélkül, hogy elsírta volna magát. Kö-

vetkező filmjük, a *Szerelmesek* forgatásának idejére már elviselhetetlenné vált számára a helyzet.

Diane és Sharon szerint egy este férje keresésére indult, hogy társasági kötelezettségüknek eleget téve magával vigye, és egy homoszexuális klubban talált rá, egy férfival az ágyban. Jeanette összeszedte férje cuccait, majd a többiek gúnyos megjegyzései közepette elvonszolta Gene-t.

Azon az éjjelen visszament Nelsonhoz. Néhány nappal később pedig, miután Gene úgy megütötte, hogy kék zúzódások keletkeztek az arcán, elköltözött otthonról. Nelson, aki mindig oltalmazta Jeanette-et, megverte Gene-t, épp eléggé ahhoz, hogy az két hétre kórházba kerüljön. A szerelmesek egy kis vidéki házba költöztek Burbankben, és azt játszották, hogy úgy élnek, mint mások. A szomszédok még ma

is úgy emlékeznek rájuk, mint arra a kedves fiatal házaspárra, akik úgy szerettek lovagolni.

Jeanette beadta a válókeresetet, és folytatták a *Szerelmesek* forgatását. Szavaikkal, pillanásaikkal immár nem titkolták szerelmüket. Jeanette áldott állapotba került, és ezúttal mindketten azonnali esküvőt akartak. Közös otthon

Szerelmesek, 1938

terveztek Bel Airben, rózsaszín és levendulaszínű gyerekszobával. Úgy tűnt, minden álmuk hamarosan valóra válhat.

Egészen addig, amíg Louis meg nem látta őket, és rá nem döbbsent, hogy szerelmesek. Az őrvölgés enyhe kifejezés Louise állapotára. Jeanette elmondta neki, hogy Gene homoszexuális, és neki elege van belőle, el akar várni. Louis megtiltotta.

- Én megértem, de a jegypénztárak nem fogják megérteni... Ha még egy szót hallok, mindkettőtöket tönkreteszlek - mondta.

De Jeanette és Nelson is szilárdan kitartott álláspontja mellett.

Louis fenyegetőzése mégsem maradt hatástalan. Másnap Jeanette összeesett. Rázuhant egy magas hídra, amelyen a musical egyik részletét forgatták. Hat hónapos terhes volt. Nelson felkapta, és a kórházba rohant vele. Jeanette ru-

háját átította a vér. A gyereket elvesztette. Nelson összeomlott. Amikor a fájdalomtól magukhoz tértek, megtudták, hogy Jeanette-nek soha többé nem lehet gyermeke. Az újszülött, egy kisfiú, két napig élt.

Louis fenyegetése megint szétválasztotta őket. Louis megmondta Jeanette-nek, hogy ha nem szakít a férfival, az nemsokára alulról szagolhatja az ibolyát.

- Vagy szakítasz vele, vagy ráuszítom az embereimet, és most sem viccelek - közölte.

Mínhogy Louisnak alig titkolt kapcsolata volt az alvilággal, Jeanette elhitte, amit mondott.

Visszatért Gene-hez, anélkül hogy Nelsonnak szólt volna. Jellemző módon Nelson magába fojtotta a fájdalmát, és kijelentette, hogy soha többé nem akarja látni Jeanette-et. Beleve-

tette magát az élet sűrűjébe. Rendezetlenül élt, rengeteget ivott, és végül megbetegedett.

Ézután, ahogyan azt a *Búcsú az álmoktól* című film is sejteti, a történet furcsa fordulatot vett. Egy nap Ann Franklin, Nelson alkalmi ismerőse állított be a férfihoz, kész haditervvel a fejében. Leitatta a gyógyszerektől és a depressziótól amúgy is legyengült embert, és ezzel szinte teljesen megfosztotta akaratától. Ann akkor megkérte, hogy vegye feleségül. Nelson, mivel mint mindig, most is részeg volt, beleegyezett. Végül is nem csak Jeanette-et lehet feleségül venni! A Las Vegasból hazafelé tartó vonaton józandott ki, újdonsült neje hangjára. Semmire sem emlékezett a történetekből, és biztos volt abban, hogy a tisztviselőt lefizették, ha hajlandó volt őt ilyen állapotban megesketni.

Sharon Rich megtudta, hogy Ann még idejében gondoskodott a mindent bizonyító fotókról, felkészülve arra az eshetőségre, hogy Nelson semmissé akarja nyilvánítani a házasságukat.

Amikor Jeanette megtudta a hírt, megpróbálta megölni magát, majdnem egy egész üveg altatót szedett be. Lassan felépült, és 1940-ben elkezdték az *Újhold* forgatását. Eleinte hűvösen viselkedtek egymással, de hamarosan újra felfedezték szerelmüket, és úgy döntöttek, nem élhetnek egymás nélkül.

Jeanette visszaköltözött a kis házukba, Louis azonban tudomást szerzett a dologról, és kényszerítette őket, hogy szétváljanak.

– Csak a kamerák előtt akarlak együtt látni benneteket – jelentette ki –, sehol máshol.

A felvételek alatt arra kényszerítették őket, hogy a színpalak ellenkező oldalán maradjanak.

Azonban Louis nem tudta sokáig távol tartani őket egymástól. Ismét találkozgatni kezdtek, és megfogadták, hogy most már óvatosabbak lesznek.

A bonyodalom akkor teljesedett ki, amikor Ann Eddy felkereste Louist, és elpanaszolta, hogy a férje soha nincs otthon. Louis bedühödött, és szajhának nevezte Jeanette-et. Erre Nelson majdnem megfojtotta; visszafizetve szerződését, felmondott. Jeanette azonban meggyőzte, hogy az éppen forgatott, és egyben utolsó közös filmjüket, az 1942-es *Angyalt vettem feleségül*t még fejezzék be.

Jeanette-nek Nelson iránt érzett szerelme mellett már csak keveset, vagy semmit sem jelentett a karrierje. Már nem volt olyan szigorú önmagával szemben, és ennek a játéka látta ká-

rát. Louis úgy döntött, hogy nem hosszabbítja meg a szerződését.

Bár ezután még három filmben szerepelt, és számos színdarabban, jótékonysági koncerten lépett fel, sőt még operát is énekelt, amiről mindig is álmodott, a karrierje soha többé nem érte el korábbi csúcspontját.

A dolgok megfordultak. Jeanette kiöregedett a romantikus hősnők szerepköréből, Nelson azonban még mindig látni akarta a közönség. Még négy sikeres filmje volt, koncerteket adott, és élete végéig fellépett éjszakai klubokban.

1946-ban Jeanette idegösszeroppanást kapott, ettől kezdve egészsége állandó gondot jelentett. 1948-ban érte az első szívroham. Életük utolsó szakaszában Nelson és Jeanette is belefáradt már kapcsolatuk rendezésébe. Mintha már mindketten túl messzire mentek volna. Mintha

már a következő körre, egy másik lehetőségre vártak volna.

Nelsonnak dolgoznia kellett, mert a felesége vagy lekötötte, vagy felemésztette minden pénzét. Arra már nem maradt, hogy megvegye kettejüknek azt a házat Scottsdale-ben, Arizonában, ahová együtt szerettek volna visszavonulni.

Közben a sztár ikerlelkek mindketten tovább éltek életüket saját házastársukkal, ami felveti a kérdést, vajon miért nem váltak el, hiszen 1950-ben a válás már nem jelentett akkora megbélyegzettséget, mint 1937-ben.

Ami Nelsont illeti, Ann hallani sem akart arról, hogy visszaadja a szabadságát, akárhogy is kérlete a férfi. Jeanette valószínűleg azért maradt Gene-nel, mert mindig megszánta a jól ki számított fogadkozásai után, amelyek könnyek között, térdre hullva hangzottak el.

A másik elképzelhető ok, ami miatt nem bontották fel a házasságukat, az lehet, hogy már házások voltak! Sharon Rich könyvük megjelenése óta új bizonyítékokra bukkant, amelyekből arra következtetett, hogy Nelson és Jeanette már házások voltak, amikor Nelson elvette Annt! Néhány forrás megemlítette, hogy Nelson és Jeanette Mexikóba utaztak, hogy összeházasodjanak. Sharon úgy véli, hogy ez akkor történhetett, amikor Jeanette terhes lett, és a *Szerelmeseket* forgatták. Ez nagyon is meggyőző, mert az önfejű Nelson, ha jelleméhez hű marad, soha nem engedte volna, hogy gyermeke egy másik férfi nevét viselve szülessen meg!

Mexikóban könnyen felbonthatták Jeanette házasságát Gene jelenléte nélkül is, aztán nyomban meg is esküdhettek. Miután pedig Nelson elvette Annt, a nő könnyen megszarolhatta őt a bigámia miatt. Ez önmagában elég lehetett ah-

hoz, hogy egy életre magához láncolja Nelsont. A válás akkora botrányt kavarhatott volna, amely nem csak Jeanette karrierjét árnyékolja be, hanem az erkölcsre is rossz fényt vet.

Az a tény tehát, hogy szerelmüket titkolni sem próbálták, könnyen magyarázható azzal, hogy most már nem csak helyénvalóságát, hanem törvényes voltát is érezték, még akkor is, ha az titkos volt!

Egymás iránti rajongásuk áthidalta a mérföldeket. Egyszer Nelson kissé bizonytalan hangú levelet kapott ausztráliai turnéján, és azonnal elhalasztott mindent, repült vissza Hollywoodba, mert rossz előérzete támadt. Amikor látta, hogy minden rendben van – legalábbis Jeanette úgy tett –, zavarba jött.

Egy időben Gene kezdte a kezébe venni a dolgokat, és arra kényszerítette Jeanette-et, hogy adják el a házukat, és költözzenek egy ki-

sebb lakásba. Nelson állandóan úton volt, elkerülte figyelmét Jeanette egyre romló fizikai állapotát, mert a nő végig titkolta előle beteg – megtört – szívét.

Jeanette lassan sorvadt. Gene és a cseléd gyakran elfelejtette megetetni, a telefonját pedig elkobozták, hogy ne tudja felhívni Nelsont. Férje altatókat szedett vele, többnyire azért, hogy csendben maradjon. Ha nem emésztette volna állandó büntudat, talán jobban érdekelte volna az élet, de így, ahogy a nővére, Blossom mondta, a büntudat ölte meg.

Amikor Jeanette 1965. január 14-én meghalt, Gene ült az ágya mellett. Delíriumában azt hitte, Nelson az. Utolsó leheletével ahhoz szólt az örökkévalóságon át, aki a kezdetektől fogva szerette a lelkét: – Szeretlek.

Nelson, akárcsak Rómeó, először követni akarta Júliáját, de minden önpusztító kísérlete kudarcot vallott. Végül két évvel Jeanette halála után, egy floridai előadás közben összeesett, és két óra múlva meghalt. Remélhetjük, hogy akárcsak a *Május* című filmben, Jeanette dalolva fogadta őt, amint kilépett meggyötört testéből.

A fény birodalmában várhatják következő színrelépésüket az élet színpadán, a lehetőséget egy új élet felépítésére, de ezúttal a szeretetet választva a büszkeség és a becsvágy legyőzésével. Egy olyan helyen, ahol a Louis B. Mayereknek, a Gene Raymondoknak és az Ann Franklineknek nincs hatalmuk a szellemük felett, mert alaposan próbára tették, és megtisztultak a maguk támasztotta nehézségek tüzeiben. Ha felismerik az igazi Szeretlem elleni erőket, és mindenekfelett oltalmazzák menny-

ben kötött házasságukat, akkor meg fogják valósítani a Földön leghőbb vágyukat: egyik lesznek mindörökké!

És senki és semmi sem állhat közük, mert szeretet nélkül az élet „csak zengő érc vagy pengő cimbalom” (1 Kor. 13:1). Mert „most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre” (1 Kor. 13:12). És akkor majd senki sem tagadja az Urunk, Istenünk által az ikerlángoknak adott dekrétumot: „a mit azért Isten egybezerkesztett, ember el ne válassza” (Mát. 19:6).

Képhivatkozások: A képeket Sharon Rich gyűjteményének köszönhetjük.

Jeanette és Nelson életével és szerelmével kapcsolatos további információkért a következő címmel vegyék fel a kapcsolatot: Mac/Eddy Club, P.O. Box 1077, New York, NY 10002; e-mail: maceddy@earthlink.net; weblap: <http://home.earthlink.net/~maceddy/index>.

Az idézetek az alábbi könyvből valók: Diane Goodrich-Sharon Rich: *Farewell to Dreams*. 1979, Jeanette MacDonald/Nelson Eddy Friendship Club, Inc. E könyv jelenleg már nem kapható, de Sharon Rich számos dokumentum – többek között szerelmes levelek – tanulmányozásával frissítette kutatásait, aminek eredménye egy újabb könyv: *Sweethearts: The Timeless Love Affair – On Stage and Off – Between Jeanette MacDonald and Nelson Eddy*. 1994, Donald I. Fine. A fenti weboldalon ez a könyv is elérhető.

A TELJESSÉG KERESÉSE

Mindegyikünknek van egy ikerlelke, más szóval ikerlángja, akit kezdetben velünk együtt teremtetett meg. Isten titeket és az ikerlángotokat ugyanabból a „fehér tűztestből” teremtetett meg. Ezt a fehér, tojásdad formát választotta ketté, a két lény szférájává: az egyiket himnemű polaritásúvá, a másikat nőneművé, de mindketőt azonosságuknak ugyanazzal az eredeti, spirituális, egyedi mintájával.

Eonokkal ezelőtt az ikerlángotokkal együtt ott álltatok az Atya- és Anyaisten előtt, és önként vállaltátok, hogy alászálltok az anyagi világba, és elhozzátok a Földre az isteni szeretetet. Az eredeti terv szerint inkarnációk hosszú

során keresztül mindkét nem tagjaiként, hol nőként, hol férfiként testesültetek volna meg, az Isteni Teljesség két feleként, hogy megtanuljátok, miként tudtok az Atya-Anyaisten eszköze lenni.

Életünk kezdete a földön áldott lét volt, és sok-sok inkarnáción át élvezhattuk volna ikerlángunkkal a kozmikus szeretők kapcsolatának szépségét, ha összhangban maradunk egymással és Istennel. De alázuhanunk a tökéletesség állapotából, mert visszaéltünk Isten fényével. Ez az édenkerti történet valódi jelentése.

Ha megőriztük volna az egység harmóniáját, akkor a szerelem elragadtatott érzése velünk maradna minden földi életünkben. De amikor az összhang elveszett a félelem, a bizalmatlanság vagy a Forrástól való elszakíttottságunk érzése miatt, negatív karmánk áldozatává váltunk. Rezgéseink különbözősége követ-

keztében különváltunk, s többé nem egymást szeretttük mindenkinél jobban. Bonyolult kapcsolataink kötöttségében és egymás mellőzésében végül is lelkünk újra az élő Istenért és egymásért kiáltott.

Minden egyes, ikerlángunk nélkül megélt inkarnációt a negatív karma kialakításával, vagy az újraegyesülésünk útjában álló karma kiegyenlítésével töltöttünk. Olykor különböző kapcsolatokat vállaltunk ikerlángunkkal – férjfeleség, anya-fia, apa-lánya, nővér-fivér kapcsolatot –, hogy a szabad akarattal való visszaélés miatt a tudatalattinkba szövődött energia szálait visszafejtsük.

Most, e történelmi ciklus küszöbén jött el az ideje, hogy a fény emberei, akik a szellem útját járják, megtanuljanak kapcsolatba lépni az ikerlángjukkal. Ezt a folyamatot Magasabb Énünk sürgeti, noha a fizikai szinten ezt nem a

megfelelő módon értelmezzük. Gyakran, amikor az emberek megtudják, hogy ikerlángjukkal együtt különleges küldetésük van, elkezdik felkutatni ama speciális lelket a fizikai létezésben, ahelyett hogy önmagukban találnák meg

A Tadzs Mahalt Dzsahán sah, mogul uralkodó emeltette imádott felesége síremlékeként, az épület tisztelgés az isteni szerelem fensége előtt. Az ikerlelkek örök szerelmének szentélyeként áll előttünk.

teljességüket. Ez mindig kitérő a lélek felszabadulásához vezető úton!

Ikerlángunk megtalálásának és a vele való eggyé válásnak a kulcsa az Istenhez és a Magasabb Énünkhöz fűződő kapcsolatunkban rejlik.

ALKÍMIAI MENYEGZŐ

A kozmikus törvény megkívánja, hogy mielőtt teljesen fel tudnánk tárni az ikerlángunkkal közös, spirituális potenciánkat, először meg kell határoznunk saját önazonosságunkat Istenben. Mert amíg az ikerlángok nem érik el Valódi Énjük bizonyosfajta irányítását és egységét, rendszerint képtelenek megbirkózni negatív karmáik súlyával, amelyek ikerlángjuk jelenlétében felerősödnek. Az a különleges tényező – önazonosságuk azonos mintája –, ami az iker-

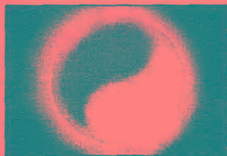
lángok óriási, spirituális erejét adja, negatív vonásaikat is ugyanúgy felerősítheti.

Előbb-utóbb mindnyájunknak meg kell tanulnunk, miként alakítsuk át negatív mintáinkat: az emberi ego közönséges fémjét az isteni, vagyis a Valódi Énünk aranyává. Ezt hívjuk alkímiai házasságnak – lelkünk, lényünk nőnemű aspektusának házasságát a „Báránnal”, a valódi, maradandó, spirituális énnel, a himnemű aspektussal. Ennek a Krisztusi Énnel a szeretete – vagyis azon részünké, amely szüntelen kapcsolatban áll a Forrással, az *ÉN VAGYOK* jelenlétével – semmihez sem hasonlítható szeretet. Ő az a Kedves, akiért a Kelet és a Nyugat szentjei mindent odaadtak.

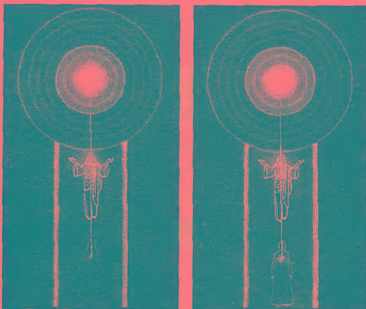
Naponta növekvő tudatossággal, amelyet az Istennel folytatott párbeszéd révén értek el, a szentek fokozatosan túlléptek az emberi egón. Lelkük pedig egybeolvadt valódi, szelle-

mi énjükkel, amint felemelkedtek, vissza, Isten szívébe. „Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltson magára, és e halandó test halhatatlanságot öltson magára.” (1 Kor. 15:53)

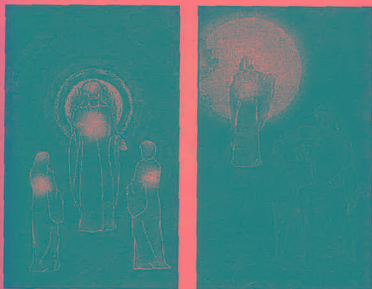
AZ IKERLÁNGOK TEREMTÉSE

1-2. ábra: Az Isten teljességének hímnemű és nőnemű polaritását jelképező taj csi-szimbólum forog, és két teljesen azonos szférává válik szét – ez az ikerlánggá kettévált Egy. Isten lényé öceánjának cseppjeként mindegyik szféra vagy Isteni Monád egy Én Vagyok Jelenlétből áll, amelyet fény- és színekörök öveznek. Ezek alkotják a kauzális testet. Így teremtett bennünket az Atya- és Anyaisten a saját képére: hímneműnek és nőneműnek.

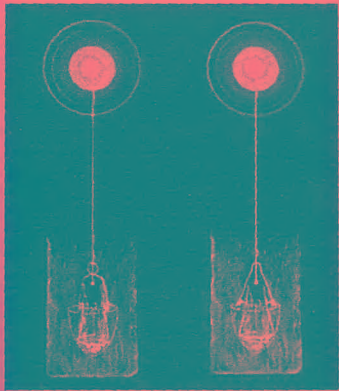
3-4. ábra: Ezután mindkét Én Vagyok Jelenlét kibocsát egy-egy sugarat, vagyis egy-egy lelket, amelyek ellentétes polaritásúak: az egyik hímnemű, a másik nőnemű. A földi fejlődésben részt vevő lélek és az Én Vagyok Jelenlét között áll a Krisztusi Én, személyes közvetítőnk a szellem és az anyag között. Ha gyakoroljuk a szabad akaratot, és önuralomra teszünk szert a Földön, felemelkedhetünk, és eggyé válhatunk Krisztusi Énünkkel. Ez az alkímiai menyegző, amelynek meg kell előznie az ikerlelkünkkel kötendő, örökre szóló házasságot.

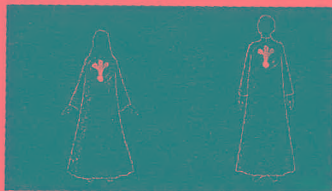
5-6. ábra: Ádám és Éva története jelképezi azt a próbát, amelyet Isten minden ikerlélektől megkíván. Noha mindnyájan a szellemtől eredünk, és azért jöttünk, hogy beteljesítsük küldetésünket, és uralomra tegyünk szert a Föld felett, engedetlenségünk és a kozmikus törvények elleni lázadásunk miatt alázuhanunk a tökéletességből (a Paradicsomból). Ennek következményeként el kell szenvednünk, hogy sok-sok inkarnáción át távol legyünk ikerlelkünkötől, egészen addig, amíg karmikus adósságainkat letörlesztjük.

7. ábra: Amikor az ikerlelkek visszaéltek az isteni energiával, negatív karmát hoztak létre, vagyis olyan energiatekercseket, amelyek negatív rétegeket és nehézséget képeztek az aurában, elválasztva ezzel őket saját Én Vagyok jelenlétüktől és egymástól.

8. ábra: Az átalakító erejű ibolya lág minden napos használatával a káros energiák – mint a neheztelés, az ingerültség, a szorongás, a csalódottság érzése – megtisztíthatók, megfoszthatók negativitásuktól. Visszaküldhetjük őket a kauzális test hét gyűrűjébe, vagyis a szellemi síkra, ahol mennybéli kincseinkké válnak.

9–10. ábra: Ha szívünkben felerősítjük Isten háromszirmú lángját, és küldetésünk betöltéséhez a szeretet dinamikus polaritását használjuk, egyesülhetünk ikerlelkünkkel a belső szinteken. Végző egyesülésünk akkor megy majd végbe, ha már eggyé váltunk saját Én Vagyok jelenlétünkkel, és egyesülünk a szellemi síkon halhatatlan, Istenben szabad lényekként.

AZ IKERLÁNGOK BELSŐ ÉRINTKEZÉSE

Lehet, hogy az ikerlángotok már elnyerte a lélek felszabadulását, és egyesült Istennel, de elképzelhető, hogy még az úton küszködik. Az, hogy ikerlángotok hol tart, és milyen fokán áll a tudatosságnak, jelentősen befolyásolhatja a ti azon képességeket is, amely teljességek megtalálását teszi lehetővé. Mivel mindketten önazonosságotok azonos mintájával rendelkeztek, akár csak a hópehely mintázata, teljesen egyedi az egész univerzumban, bármilyen energiát bocsátotok is ki magatokból, az magában hordozza ennek a különleges mintának a lenyomatát. A hasonló a hasonlót vonzza, vagyis e törvény szerint minden kibocsátott energiátok az ikerlángotokhoz áramlik, és akadályozza vagy támogatja őt a teljességhez vezető úton.

Amikor szeretetet és remény sugároztok magatokból, akkor ezek a minőségek felemelik ikerlángotokat. Ha gyűlölet vagy más gyötrő érzelem terhe nyomaszt, ikerlángotok is megérzi e nyughatatlan érzések súlyát. Néha a semmi-vel sem magyarázható jókedv vagy búskomorság nem más, mint másik feleletek hangulatának érzékelése a tudatotokban.

Felgyorsíthatjátok a spirituális fejlődéséteket, ha imádságaitokkal, meditációitok közben, vagy dinamikus rendelkezéseitekben³ felkértek *ÉN VAGYOK* Jelenléteteket, hogy hozzon létre szívbeli érintkezést ikerlángotokkal. Ilyenkor a következő invokációt használhatjátok:

- 3 A rendelkezések olyan ritmikus imák, amelyek erőteljes szellemi energiákat hívnak elő. Ha ezt a fényenergiát vizualizációval kombináljuk, különleges tulajdonságai révén eltörli és átalakítja negatív vonatkozásainkat, és felerősíti a pozitívokat.

Krisztus nevében az ikerlángommal közös, áldott ÉN VAGYOK Jelenlétéhez szólok, hogy olvassa egybe szívünket az emberiségért vállalt közös küldetésünk győzelmeért. Felszólítom a Szentlélek fényét, hogy eméssze el negatív karmainkat, amelyek akadályozzák lényünk isteni mivoltának teljes kifejeződését és isteni tervünk beteljesülését.

Ha ezt elmondjátok, még ha más-más szférában éltek is, lélekben egyesülhettek magasabb síkon, és fényt irányíthattok a saját és az ikerlángotok világába egyaránt, hogy közös karmátokat kiegyenlítsétek. Ez a belső érintkezés felerősíti mindkettőtök fényét és fejlettségét, és kibocsátja szeretetetek polarizációjának hatalmas erejét, amely képessé tesz benneteket arra, hogy könnyebben helyt álljatok a konfliktusok

idején, amelyek elkerülhetetlenül jelentkeznek mindenkinél, aki meg akarja védeni a szerelmet.

A szeretet nagyszerűségétől megihletve, a különböző korok művészei, írói és zeneszerzői kifejezésre juttatták a szerelem egzaltált magasságait és tragikus mélységeit is. Mesterműveikben fellelhető a mélyen rejlő tudás az ikerlángok létezéséről, egymás iránti szerelmükről, karmájukkal és a kozmikus törvényekkel való szembesülésükről.

Sok híres opera értelmezhető ebből a nézőpontból. Noha a duettekben és áriákban keresztül bepillantunk az ikerlángok fennkölt szeretetébe, a történet sokszor mégis szomorú véget ér, tragédiával vagy halállal végződik, mert a szerelmesek egyike, esetleg mindkettő elbukik az önuralom próbáján – mivel még nem kötődtek egyéni útjukat Istenhez. Ezek a drámai tör-

ténetek figyelmeztetnek bennünket azokra a buktatókra, amelyekkel a legmagasabb szeretet felé vezető utunkon találkozhatunk, ugyanakkor segítenek megérteni, mi az, amit *ne* tegyünk.

PILLANGÓKISASSZONY

Puccini Pillangókisasszonya az amerikai hadnagy, Pinkerton és a bizalommal teli, tizenöt éves japán lány, Pillangó kényszerházasságának a történetét meséli el. Ez a két lélek az ikerlángok szimbóluma. Keleti és nyugati kultúrájuk az ikerlángok hímnemű és nőnemű polaritását jelképezi, valamint a szakadékat, amely azokat a lelkeket választja el, akik karmájukat még nem egyenlítették ki, ezért el kell véselniük a különválás fájdalmát.

Az élet viharaiban keményszívűvé vált Pinkerton elvesztette a tiszta szerelem iránti érzékét. Bár vonzza Pillangó bája, szépsége, szándékosan, kitervelten elhagyja egy amerikai feleséget. Rövid együttlétük alatt Pinkerton és japán menyasszonya heves szerelmes pillanatokat élnek át, lelkük egyetlen lánggá olvad, Istenben való eredeti teljességükre emlékeztetve őket. Ennek az egyesülésnek a gyümölcse egy gyermek lesz, nagy szerelmük jelképe.

A hadnagy azonban nem tudja, hogy Pillangó az ő gyermekét hordja a szíve alatt, továbbá becsvágya, kulturális fensőbbiségérzete és önző vágya is elvakítja. Visszamegy Amerikába, elhagyva Pillangót, aki soha nem adja fel el a reményt, hogy a férfi majd valamikor visszatér. Türelmesen, reménykedve vár, mindennap ki-megy az érkező hajók elé.

Évekkel később Pinkerton valóban visszatér, de amerikai feleségével. Pillangó ikerlángja elvesztése miatt érzett fájdalmában saját kezével vet véget életének.

LOHENGRIN

Wagner operája, a Lohengrin az ikerlángoknak azt a kapcsolatát jeleníti meg, amikor az egyik fél már felemelkedett a szellemi magaslatokba, és onnan segíti kedvesét, aki még a földi sík beavatásait és próbáit járja.

Elsa, akit ártatlanul testvérgyilkossággal vádolnak, rendíthetetlenül hisz egy fényes öltöztű lovag érkezésében, aki majd megmenti őt. Lohengrin, Elsa felemelkedett ikerlángja válaszol a lány belső hívására, és alászáll az égi világból, hogy megszabadítsa őt. Egy varázshat-

tyú húzta csónakon siklik át a tavon, akár egy Grál-lovag a várból – egy más valóságból érkező, Istent felismert lélek.

Összeházasodnak, de Lohengrin, aki ikerlángjának szellemi mestere, arra utasítja Elsát, hogy soha ne kérdezze a nevét. Ez Elsa szerelmének legnagyobb próbája – ugyanaz a próbatétel, amelyet Ámor kívánt meg Psychétől a klasszikus mítoszban. De sem Psyché, sem Elsa nem bírt ellenállni a kísértésnek, mindketten a kíváncsiság emberi gyarlóságának estek áldozatul, és kifürkészték szerelmük valódi kilétét. Engedetlenségük miatt a kozmikus törvény azt követeli, hogy ismét szétváljanak. Lohengrin visszatér a szellemi síkra, hogy ott várja be, amíg ikerlelke önuralomra tesz szert, és akkor majd végleg egyesülhetnek – akárcsak Ámor Psychével.

Az irodalom bővelkedik híres szerelmesekben, akik nagy valószínűséggel ikerlángok lehettek. Dante eléri, hogy Beatrice bemutassa őt Krisztusnak. Pénélopé hűségesen őrzi a szerelem tüzeit, amely hazavonzza Odüsszeuszt a bolyongásaiból. Evangeline fáradhatatlanul kutatja szerelmesét, Shakespeare szonettjeiben elárasztja szerelmével szíve hölgységét. Rómeó és Júlia, Lancelot és Guenevere, Trisztán és Izolda, Hiawatha és Minnehaha, Robert és Elizabeth Barrett Browning – mindannyian az ikerlelkekre jellemző szerelmet élték át.

LÉLEKTÁRSÁK

*F*elemelő, gyönyörű szerelmek nem csak ikerlángok kapcsolatából születhetnek. Létezik ilyen szerelem egymáshoz nagyon közelálló, ro-

kon lelkek között is, akiket lélektársaknak nevezünk.

A lélektárs különbözik az ikerlángtól. A lélektársak azért kerülnek össze, mert hasonló típusú karma kiegyenlítésén, és ugyanannak a csakraenergiának a kifejlesztésén dolgoznak.⁴ A lélektársak közötti vonzalom a szent munkán és az önmegvalósítás útján alapul. Egy lélektárs olyan, mint saját visszhangunk az anyagban, aki ugyanazon a feladaton munkálkodik, hogy Isten egyik tervét megvalósítsa.

Mária és József, Jézus szülei lélektársak voltak, akik megosztottak Krisztus fiuk felnevelésének felelősségén. Mindkettőjük ikerlángja a fény magasabb síkjain tartotta fenn az egyensúlyt, küldetésük érdekében. Sokan, akik még

4 A csakrák olyan szellemi központok, amelyek az energia áramlását irányítják, és a tudatosság különböző szintjeit képviselik.

karmájuk kiegyenlítésén dolgoznak, de a spirituális utat járják, lélektársukhoz vonzódnak, hogy beteljesítsék közös dharmájukat vagy szent munkájukat.

KARMIKUS HÁZASSÁG

Az ikerlángok és lélektársak mellett egy harmadik fajta házasság is gyakran előfordul, ez pedig a karmikus házasság. Ilyenkor a két felet közös karmájuk kiegyenlítése vonzza egymáshoz. Az ilyen házasságok gyakran nehezek, de a spirituális fejlődés szempontjából fontosak. A férj és a feleség gyermekeik támogatása és felnevelése által jó karmában részesül. E házasságok némelyike lehetőséget nyújt komolyabb bűnök – mint amilyen például a gyilkosság, az árulás, a szélsőséges gyűlölet – kiegyenlítésére.

Nagyon gyakran a gyűlölet fölött aratott győzelem egyetlen útja a férj-feleség kapcsolatából áradó szeretet által járható.

EGYESÜLÉS A HÁZASSÁGBAN

Isten megáldotta a házasság intézményét, amely lehetővé teszi két ember számára, hogy polaritásuk cseréje révén kifejlenszék teljességüket. A férfi és a nő násza, köttessék az ikerlángok, lélektársak vagy karmikus partnerek között, egy misztikus nász, megemlékezés a lélek újraegyesüléséről *ÉN VAGYOK* Jelenlétével, mely újraegyesülés Krisztuson, az áldott Közbenjárón keresztül megy végbe.

Jézus bemutatta a házasság jelentőségét – amely az Ösvény egyik beavatása –, amikor elhárította, hogy első, nyilvános csodatételét a ká-

nai menyegzőn viszi végbe, ahol borrá változtatta a vizet. Üzenetének az a lényege, hogy a házasság csak külső tapasztalat marad, ha csak át nem alakítja a Szentlélek. Rajtunk múlik, megelégszünk-e az olyan házassággal, amely az emberi tudatosság „vizén” alapul, vagy inkább

olyan kapcsolatot akarunk, amelynek alapja az isteni tudatosság „bora”.

A házastársi kapcsolatban az isteni szeretet kozmikus, kölcsönös áramlása ugyanaz a kreatív szerelem kell, hogy legyen, amely a kezdetek kezdetén a világegyetemet körülvette, amikor Isten, mint az Atya kiadta a parancsot: „Legyen világosság!”, és Isten, mint az Anya így válaszolt: „És lőn világosság.” Ez a teremtvő energiaáramlás nemcsak testi egyesüléssel fejezhető ki, hanem az önkéntes önmegtartóztatás ideje alatt is, amikor mindkét fél magába vonul, magába merül, hogy saját szeretett *ÉN VAGYOK* Jelenlétével bensőséges társalgásba kezdjen.

A szent energiák cseréje szexuális egyesülés-kor a kozmikus tudatosság szféráinak, vagyis fényből szőtt kauzális testünk átvitele érdekében történik. A fényenergia, amely ebből az összeolvadásból származik, kiemeli mindkét

ember pozitív tulajdonságait, megerősítve mindkettőjükben isteni lényüket, és képessé teszi őket közös karmikus terheik cipelésére. Minthogy egyesülésüket Isten szeretetének szentelik, a tiszta Atya-Anyaenergia harmonikus vegyülése utat enged a Fiúnak, a krisztusi tudatosságnak, egy gyermek, egy sugallat, egy sikeres vállalkozás vagy egy művészi alkotás formájában.

Amikor ezt az energiacserét nem hatja át a szellemiség, annak felismerése által, hogy Isten egyben a szerető és a szeretett is, akkor a két ember átéli ugyan a testi élvezetet, de tudattalanul magukra veszik egymás karmikus mintáit is, a lelkiileg átformáló szerelem áldásos hatása nélkül. Ezzel magyarázható a gyakran előforduló önazonosság-zavar, amelytől különösen a gyakori alkalmi kapcsolatokat teremtvő emberek szenvednek: olyan sok más karmikus azonosságot vesznek át, hogy azok semlegesítik sa-

ját identitásukat, és végül már nemigen tudják, kik is ők valójában.

AZ EGYSÉG KÖRE

Az alábbi szertartás segítségével megszentelhetitek szent egyesüléseketek társatokkal, és Isten szeretetének tisztaságába emelhetitek. Felhasználhatjátok ezt a szertartást az ikerlángotokkal és az Istennel való egységeitek ünnepelésére is.

Álljatok (egyedül vagy társatokkal) Isteni Énetek Ábrája elé, amint kialakítjátok belső összhangotokat istenségeitek, azaz *ÉN VAGYOK* Jelenléteitek csillagával.⁵ Meditáljatok a szívetekben égő szent lángról. Vizualizáljátok, amint felfelé emelkedő szeretetetek átível szívetekből

5 Lásd a 153. oldalt, és a megjegyzést a 162. oldalon.

az *ÉN VAGYOK* Jelenléteitek szívébe. Mártsátok meg jobb kezeteiket a szívetekben égő lángban, és rajzoljátok magatok köré (magatok és a kedvesetek, az ikerlángotok vagy az *ÉN VAGYOK* Jelenléteitek köré) az egység körét, miközben az Egy imádatában álltok. Képzéjétek el ezt a négy méter átmérőjű kört a szent tűzfolyam köréként, amely kirekeszt mindent, ami egységeitek útjában áll.

Lássátok magatokat, ahogy a kozmosz pozitív és negatív energiáját, az örvénylő taj csi két felét önmagatokba összpontosítjátok. Szenteljétek szereteteketek az *ÉN VAGYOK* Jelenléteitekkel történő lelki egyesülésre, és az ikerlángotokkal való végső újraegyesülésre Isten megszentelt körében. Egységeitek további védelmezésére hívjátok segítségül minden nap a kerubokat, akik a szeretet őrzői.

Létfontosságú küldetés várja azokat, akiknek az erői összhangban vannak az isteni szeretettel. Találkoztam olyan ikerlángokkal, akiknek a szerelme sohasem csökkent, és akik belső egyensúlyuk megőrzésével egy egész város egyensúlyát fönnt tudták tartani, és napi invokációikkal képesek voltak átváltoztatni a gyűlöletet, a bűnt, a gyilkosságot.

Magas és szent küldetés ez. Nem való nagyvilági embereknek, akik élvezetek bálványozására és érzékiségre vágnak. Ez a belső út azoké, akik megértik, hogy létezik egy bennünk születő kozmosz, egy megváltásra váró világ, ahol lelkek millió igénylik a szeretetünket, amely sohasem lehet önző.

Korunk cinizmusa miatt azonban sokan elvesztették a tiszta szerelem erejébe vetett hitüket. Úgy tűnik, kevés ember áll olyan derűsen és örömtelin az élethez, hogy minden napot egy új

lehetőségnek tekintsen arra, hogy átadja szeretete egyedi ajándékát a körülötte élőknek. Túl gyakran aláértékeljük azt a képességünket, hogy saját példánk révén átalakíthatjuk mások életét.

Dante csak akkor tapasztalhatta meg a Paradicsomban az isteni szeretetet igaz szerelmével, Beatricével, miután a Pokolban és a Purgatóriumban már megbűnhődött vétkeiért. A képen Beatrice bemutatja Dantét Krisztusnak.

Djwal Kul, akit világszerte csak D. K. mes-
terként ismernek, az alábbi történetet mesélte
egyszer egy molnárról és a feleségéről:

Élt egyszer a tenger partján egy mol-
nár. Finom lélek volt. Szolgálatá abból
állott, hogy feleségével együtt ők őrl-
ték a gabonát kisvárosuk lakói számára.
Messze vidéken nem volt egy közösség
sem, ahol az övékhez hasonló boldog-
ság lelt volna otthonra. Honfitársaik
csodálkoztak, és csak bámultak, mert
rájöttek: valami rendkívüli dolognak
kellett történnie, amely a közösség tag-
jait oly egyértelműen bölccsé és bol-
doggá teszi. Maguk a városlakók sem
értették a dolgot – megszülettek, fel-
nőttek, majd eltávoztak az életből, de a
títok nyitjára soha nem jöttek rá.

Ma este félrehúzó a függönyt, és
felfedem előttetek, mi volt az, ami
olyan boldoggá és gazdaggá, örömteli-
vé és bölccsé tette ezt a közösséget.

A szolgálat volt az, és a szeretet,
amely a molnárból és a feleségéből a
lisztbe áramlott. Mert ezt a szeretetet
cipelték haza a liszteszsákokban azok,
akik a malomban őrlöttek, és aztán
belesütötték a kenyérükbe. Minden ét-
kezéskor, amikor a kenyérből ettek, a
molnár és felesége szerelmének meg-
újító ereje sugárzott az asztal körül, és
áramlott a testükbe. Így a molnárból és
a feleségéből sugárzó, vibráló szerelem
energiája szétterjedt a közösségben.

A környékbeliek nem ismerték bol-
dogságuk okát, és soha nem is jött rá
senki. Sokszor előfordul, hogy az embe-

rek, habár egymás közelében élnek, egymás legegyszerűbb titkait is képtelenek megfejtetni.

VÍZÖNTŐ-KORI ALKÍMIA

Hasonlóképpen a molnárhoz és a feleségéhez, akik szó nélkül fejezték ki szeretetüket mások iránt, ti és ikerlángotok vagy élettársatok is képesek vagytok hatni sok-sok életre magatok körül „radioaktív” erősségű gondolataitok, érzéseiteik és tetteiteik révén. Választhatok, hogy támogatni kívánjátok-e az életet, vagy terhekkal rakjátok meg: akár azáltal, hogy a múltatokból felszínre gyűrűző karmátok negatív energiája hat rátok, vagy a harmónia és a szeretet útját álló energiának tudjátok be, és átváltoztatjátok azt.

A transzmutációnak, a múltbeli karma megváltoztatásának, valamint az ikerlángotokkal közösen vállalt küldetéseket beteljesítésének kulcsa az ibolya láng, mely spirituális energiát az ember Istentől kapta, hogy tudata felgyorsulhasson a Vízöntő korra.⁶ A Szentléleknek ez a művelete átalakítja a negatív energiát – a haragot szeretetté, az ingerültséget békévé, a gyánút bizalommmá –, hogy kedvezően hathassatok az életre, miközben végső győzelmeitek felé haladtok a spirituális úton. Amikor magatok elé képzelitek és tudatosságotokba hívjátok ezt az ibolya lángot, az azonnal elkezd átalakítani a negatív energiamintákat, amelyek életeitek évezredek alatt halmozódtak fel. Lassan tapasztalni kezdték az öröm, a könnyedség, a remény érzését. Olyan ez, mintha teljes tudatosságotok

6 Kétezer éves periódus, amely a Jézus Krisztus születésével kezdődő Halak-korszakot követi.

egy lila vegyületbe merülne, amely feloldja az évszázadok karmáit.

Ez az az adomány, amelyre oly sokan vártak, ez az, amiért évezredek fejlődését éltük át. Ezért mentünk át a megértés különböző ciklusain, amikor Istent Atyaként és Fiúként ismer-tük meg. Most pedig elérkeztünk a Szentlélek energiájához, az alkímia szent tudományához, az önátalakításhoz az ibolya láng segítségével.

Így hangzik egy egyszerű, de nagy erejű ibolyaláng-mantra: „*ÉN VAGYOK* az ibolya tűz lény, *ÉN VAGYOK* a tisztaság Isten-reménye.” Az *ÉN VAGYOK*, a bennünk lévő Isten, az *ÉN VAGYOK* Jelenlét megerősítése – mely Jelenlét azonos azzal, aki Mózesnek kinyilvánította: „Vagyok, aki vagyok... Ez az én nevem mind örökké és ez az én emlékezetem nemzetségről nemzetségre.” (2 Móz. 3:14-15) Az ibolyaláng-mantrák napi elvégzése általi megmártózásunk az ibolya

láng tisztító energiájában a leggyorsabb és leghatásosabb módja harmóniánk megőrzésének és tudatosságunk felgyorsításának, az Istennel és az ikerlángunkkal való végleges újraegyesülésünk érdekében. (Lásd a 166. oldalt a többi ibolyaláng-mantráért.)

Ez az a Szentlélekkel való keresztelés, amit Keresztelő Szent János jövendölt az Újtestamentumban (Mát. 3:11). Ez a Vízüntő-korszak Istentől származó ajándéka. Ezáltal rövidülnek meg a kiválasztottak napjai a hazafelé tartó úton, ami az újraszületés körforgása fölött aratott győzelem.

VÁGYÓDÁS A TELJESSÉG UTÁN

A beköszöntő Vizöntő-kor olyan időszak, melyben Isten energiáját annak polaritásában, a világegyetem hímnemű és nőnemű aspektusában értelmezzük. Azt, hogy egyénenként és végső soron emberi fajként fennmaradunk-e, az fogja meghatározni, hogy miként tapasztaljuk meg ezt az energiát saját önazonosságunkként, hogyan fogjuk fel az ikerlángok lényegeként, és miként tudjuk felhasználni az isteni szeretet egyesítő erejeként az emberiség javára.

Lehet, hogy éppen azért olvassátok most ezt a könyvet, mert csak egy negatív energiáreg teg választ el az ikerlángotoktól, arra várva, hogy az ibolya láng örömteli, pezsgő művelete feleméssze azt.

Küldetésetek, ikerlángotok és végső újra-egyesülésetek Isten szívében vár rátok!

Mark és Elisabeth Prophet, 1972

SZERELEM, HÁZASSÁG, ÉS AMI AZON TÚL VAN – TANULSÁGAIM

IKERLÁNGOTOK FELISMERÉSE

Először is egészen tizennyolc éves koromig, amikor elolvastam egy meglehetősen zavaros könyvet a lélektársakról, fogalmam sem volt olyasvalami létezéséről, hogy ikerláng.

Kutatásom célja azonban – gyerekkoromtól kezdve azokig a korai évekig – Isten megtalálása volt, és annak felfedezése, hogy mi a küldetése számomra. Határozottan eltökéltem, hogy megértem életem okát, alapját, és azt teszem, amit tennem kell. Ösztönző hívás volt ez a bensőmből.

Visszatekintve most már tudom, hogy Istent keresve gyakran elhagytam álmomban a

IKERLÁNGOTOK FELISMERÉSE

testemet, elmentem a belső templomokba, és együtt dolgoztam a Felemelkedett Mesterekkel⁷ – és Markkal, aki nagyjából húsz évvel volt idősebb nálam jelenlegi életszámításunk szerint.

Ikerlángok esetében a test életkorának semmi köze a lélek korához, mert a lelkek azonos korúak, hiszen együtt kezdték az életüket az Isteni Egység fehér tűztestében.

Így a belső szinteken történt találkozásunk után, amely a prológos szerepét töltötte be, én huszonkét éves voltam, ő pedig negyvenkettő, amikor összefutottunk. Én tanítót kerestem, gurut, mert tudtam, hogy létezik valaki, aki

- 7 A Felemelkedett Mesterek lelki menedékhelyein szerzett, testen kívüli lélekélmények a lélekfejlés állandó módszerei, amelyeket Isten a föld evolúciói számára adott. A Felemelkedett Mesterek olyan megvilágosodott, szellemi lények, akik valaha a Földön éltek, majd beteljesítették létezésük okát, és felemelkedtek, újraegyesültek Istennel.

majd kezembe adja küldetésem kulcsát. Amit nem tudtam, az az volt, hogy belső ismeretemben benne foglaltatott az a tudat, hogy a tanárom a saját ikerlángom lesz.

Ezért amikor először pillantottam meg Mark Prophetet, a tanítót láttam benne. Ő az első pillantásra felismerte bennem az ikerlángját.

Rendkívül érdekes élmény volt. Annyira összpontosítottam a tanító megtalálására, és annyira felajzott, amikor ráleltem, hogy szinte teher volt számomra ezzel egy időben egy más-fajta kapcsolattal is foglalkozni.

Teljes bizonyosságot akartam arról, hogy minden lépésem helyes és Isten akarata szerint való, nehogy egy tévedésemmel megsértsem az Élet valamelyik részét. Így arra kértem Istent, hogy fedje fel előttem, s erősítse meg bensőmben, hogy valóban ő az ikerlángom.

Néhány héttel később döbbenetes tapasztalatban volt részem. Azok közé a felejthetetlen élmények közé tartozik ez, amelyeket nem halványít el az idő. Egyszer öltözködés közben a tükörbe pillantottam, és nem magamat láttam, hanem Mark Prophet arcát.

Nos, képzelhetitek, milyen megdöbbenő élmény, ha az ember a tükörbe nézve nem önmagát látja.

Amit láttam, valójában a belső lélek minta volt, és nem csak a léleké, amely az a minőségünk, amely az Istenné válás potenciája, hanem „az ember mögötti ember” képmását láttam meg. Olyan volt, mintha önmagam archetípusának hímnemű polaritású hasonmását láttam volna.

Közelebb léptem a tükörhöz, hogy alaposabban szemügyre vegyem a képet. Nem halványult el, hanem „várta”, hogy minden egyes vo-

nását alaposan szemügyre vehessem. Ősi volt, örök, márványba faragott, kristályba véssett, mégis „hús a húsból”. A pozitív (hímnemű) képmás negatív (nőnemű) polaritásának képmása nézett vissza rám.

Amikor éreztem lényemben a belső minta bizonyosságát, arca nem volt többé látható a tükörben, a lelkemben kelt életre egészen.

Nagyszerű érzés volt az ikerláng jelentésén elmélkedni, érezni korábbi belső valóságát, most pedig megérteni, miként lehet az ember ikerlángja önmaga, másik fele, „isteni alteregója” (az érthetőség kedvéért), aki olyan, mint én, de a lényem másik oldala.

Ez a felismerés megelőzi a szerelmet. Ez az élet misztériuma, amelyet meg kell tapasztalnia az embernek, mielőtt szeretne. Az ember nem mindig kész a szeretetre – előbb sok mindenen

el kell gondolkodnia. És én gondolkodtam és gondolkodtam.

Tagadhatatlan volt az elkerülhetetlen igazság. Nem volt visszaút. A kocka el volt vetve, időtől és tértől függetlenül. Rajtam állt, hogy élek-e ezzel az elrendelt valósággal. Vagy elmenjek mellette? De hogyan? Mindig velem maradna. Ő én voltam, mint ahogy Mark is mondta.

Hívtam Istent a tanítómért, és ő az ikerlángomat küldte nekem. Így rendbe kellett tennünk az életünket, megtervezni az utunkat. Ennek a belső tudásnak, a lélek bizonyosságának a szó világi értelmében semmi köze nem volt a szerelemhez.

Ezt tisztázni szeretném, mert amióta csak tanítok, e tapasztalat utolsó harminchét évében levelek százait kaptam az emberektől az ikerlángokkal kapcsolatban. Elmesélik, hogy rátaláltak

ikerlángjukra, ám ezt csak emberi szerelmi élményeikre, asztrológiai és személyiségbeli összeférhetőségre alapozzák, továbbá külső tényezőkre, amelyek sokkal inkább lélektránsi kapcsolatra vagy karmikus polarizációra utalnak, semmint az ikerlángok belső valóságára.

Bár ezek is jelezhetik az összeillőséget, nem feltétlenül erősítik meg a lélekegységnek azt a mélységét, amelyet akkor tapasztalunk, ha lényünk bölcsőjéhez nyúlunk vissza, ahol az ikerlélek igazsága rejtezik.

Emlékezzetek Pál apostol szavaira: „...test és vér nem örökölheti Isten országát” (1 Kor. 15:50). Nem testiségünk, vérünk vagy egyéniségünk, asztrológiánk, karmánk miatt vagy a kölcsönös vonzás következtében vagyunk ikerlángok. A létezés féhéren izzó testének ugyanazon szférájából való eredetünknel fogva vagyunk azok. Csak mi ketten származtunk abból az egy-

ből, csak mi ketten osztozunk azon az egyedi isteni mintán – férfiként és nőként (1 Móv. 1:27). Elohim teremtett minket, és soha senki más nem rendelkezik majd ugyanezzel a mintával.

Ha az ikerláng-kapcsolat nem szolgál spirituális célt, ha a viszony újbóli megteremtése ebben az életben családok és otthonok szétforgácsolását jelenti, ha feldúlja mások életét, csak mert olyan helyzetben vannak, amilyenben éppen lenniük kell – mert korábbi életük karmáján dolgoznak –, akkor a külső elme inkább figyelmen kívül hagyja azt, amiről a lélek tud a tudatalatti szintjén. Az elme tehát nem szívesen adja meg magát annak az „előérzetnek”, ami pedig örökké jelen van a lélekben.

Láttam például olyan ikerlángokat, amikor a férfi húszéves volt, a nő pedig hetven. Találkozásukból nem lett azonnal szerelem és házasság. A kapcsolat nem lett több hűséges barát-

ságnál és kölcsönös rokonszenvnél. Sőt, annak ellenére, hogy elválaszthatatlanok voltak, soha nem ébredtek rá, hogy ikerlángok. Nem kellett, hogy tudjanak róla. A lelkük tudta. Bevégezték azt, amit meg kellett tenniük, anélkül hogy több dologgal kellett volna foglalkozniuk, mint amire készen álltak.

KARMA A KAPCSOLATOKBAN

Az olyan találkozás, amelynek eredményeképpen spirituális polarizáció, vagyis erős, kölcsönös szerelem jön létre, különböző körülmények terméke lehet. Az egyik az ikerláng-kapcsolat. A másik a lélektársi, aztán ott van még a karmikus viszony is. Talán ez a legszorosabb mind közül, hiszen ez nem szabadon vállalt kapcsolat, hanem kötöttségen alapul. Mivel ki-

egyensúlyozatlan, a belső harmónia hiánya jellemzi, és időnként ürességérzet, magányosság fogja el az embert, ami felfedi a pusztán karmán alapuló viszony elégtelenségét. De ez a kapcsolat sem lesz tartós.

Több ilyen kapcsolatunk is lehet olyanokkal, akikkel közös karmát – jót vagy rosszat – teremtetünk korábbi életeinkben. Néha minél rosszabb a karma, annál erősebb a hatás, amikor először találkozunk valakivel, hiszen Istennel találkozunk⁸ – Istennel, akit mi magunk börtönöztünk be múltbéli, kártékony tettünkkel – , és ezért szinte elébe szaladunk a másíknak, hogy megszabadítsuk őt korábbi lénye ellen elkövetett bűneinktől. És nagyon szeretünk, mert sok a megbocsátanivaló.

8 Valójában minden ember Isten megnyilvánulása, és az élet minden apró részletében Istennel találkozunk.

A múlt negatív élményei nagy súllyal nehezednek a szívünkre, a lélek szintjén pedig valamilyen megoldatlanságot érzünk. Ilyen negatívum az erőszak, a szenvedély és a gyűlölet, a gyilkosság, a család és a gyermekek elhanyagolása, vagy valami olyasmi, amibe belebonyolódva kiegyensúlyozatlanságot okoztatok a saját lelketekben, a másik lelkében, netán sokak életében. Nyomasztó tapasztalat ez, és mindaddig terheli lelkiismeretünket, amíg a szeretet el nem oszlatja.

A lelketek jól tudja, hogy miért öltött testet. Megmondták nektek spirituális tanítóitok, saját Krisztusi Énetek vagy az őrangyalotok: „Itt van ez a megoldásra váró helyzet ezzel és ezzel a személlyel. Ti és az a személy – hanyagságotok következtében és cselekvésetek hiányában – egykor e város összeomlását okoztatok. Vagy pedig elmenekültetek a felelősség elől, ezért éhínség sújtott egy csomó embert.”

Nem valószínűtlen helyzetek ezek. A bűnök elkövetésének, az életet szolgáló tettek megtagadásának következményei nagyon komolyak és súlyosak. Belső szinten az a lélek, aki a hazavezető úton jár, visszafelé az Anya- és Atyaistenhez, nagyon lelkiismeretes, és hő vágya, hogy a múltban elkövetett cselekedeteit jóvátegye. Tudja, hogy csak egyetlen út vezet arra a mennybéli helyre, ahonnan elindultunk, ez az út pedig azoknak a múltbéli tetteknek a jóvátétele, amelyek révén a tudatlanság és a tévedés magvait vetettük el.

De vegyétek figyelembe a jó oldalát is: egy mester jelenlegi megtestesülésetek előtt talán tudatta veletek, hogy mivel annyit munkálkodtatok az emberiségért, ezért ezzel a személlyel együtt egy újabb, még nagyobb feladattal bíznak meg titeket. Jó karmátok miatt viszonyotok

boldog és gyümölcsöző lesz, és számos diadalt arattok majd a jó érdekében.

Ebben a században, amikor lelkünk gyors iramban halad a Vízöntő kora felé, mindkét fajta kapcsolatból többet is meg tapasztalhattok. Ebben a történelmi időszakban felgombolyíthatjuk többekhez fűződő karmánk még felgombolyítatlan szálait.

Karmánk effajta kiegyenlítése feszültséget, válást, lélekkeresést okozhat, és annak a szükségességét, hogy megérthessük, miért nem követte életünk a regényekre jellemző, tökéletes változást. A karmáról és a reinkarnációról való ismereteink sokat taníthatnak a kapcsolatokat göröngyös útjáról. Némelyik viszony szép, némelyik nagyon kellemetlen – de mindegyik elengedhetetlen a lelki fejlődéshez, és ahhoz az ösvényhez, amely igaz énségünk Istennel, Krisztussal és ikerlángunkkal való meghatározásához vezet.

Találkozhattok tehát valakivel – ez megtörténhet tinédzseréveitek végén éppen úgy, mint a húszas éveitekben vagy máskor –, és ennek következménye elsöprő lehet. Az égítetek összeütközéséhez hasonló. Döbbenetes élmény lesz, mert a tudatalattitok ujjong, hogy megtaláltatok azt a személyt, akivel egy bizonyos karmát végre feloldhattok. A lelketek tudja, hogy ha nem juttok keresztül azon a karmán, akkor nem juthattok feljebb az életpirálón a következő szintre, s onnan a világszolgálatig, s azoknak az építő terveknek az elvégzéséig, amelyeket leghőbb vágyatok azzal az emberrel véghez vinni, akit a legjobban szerettek. Még akkor is, ha eddig nem is találkoztatok. Ez a kötelességérzet egyfajta vágyként jelenik meg, hogy adjatok magatokból és hogy befogadjatok, vágyként arra, hogy szeressetek és szeressenek titeket. A szerepet lángja Istennek az a mindent felemészítő tü-

ze, amely eltörli a szeretetlenség, a szeretetelenség emlékeit, amikor adunk és kapunk egy kapcsolatban. Gyerekek is szerepelhetnek a tervben. Lehet, hogy belecseleztek, hogy bizonyos számú gyereket a világra hoztok, akik részei egy adott családi vagy csoportkarmának. Mert az élet célja az újraegyesülés a Krisztusi Énnel, az *ÉN VAGYOK* jelenléttel, végül pedig a spirituális újraegyesülés ikerlángokkal.

Azt pedig lássátok be, hogy ha nem egyenlítitek ki a karmátokat, akkor nem fogtok eljutni tökéletes szerelmetekhez.

Minél hamarabb alárendelitek magatokat a karmátok törvényének, ami nem más, mint a szeretet törvénye, annál hamarabb szabadultok fel párokkal együtt isteni tervetek következő lépésére.

Ki mint vet, úgy arat, de az egymásnak tett szolgálat révén felgyorsíthatjuk a karmikus ciklusokat.

Lehet a kapcsolatokat nagyon heves. Élhettek a karma szoros kötelékében, s tudatában lehettek annak is, hogy mi okozza az ártatokat és közöttetek észlelt hatást nap mint nap. De az is elképzelhető, hogy áldott tudatlanságban csak magáról a szerelemről bírtok tudomással.

Rózsaszín felhőn lebegtek, semmi nem számít, nincs a világon senki más, akivel szívesebben lennétek. Nincs semmi, amivel jobban szeretnétek foglalkozni. Jelen van a szerelem és a kapcsolat újdonsága. Összeházasodtok, családot alapítotok, elkezdtek együttműködni, és ezáltal a karmátokon dolgoztok.

De mindenki ismeri a kifejezést: „vége a mézesheteknek”. Ez a kifejezés a karma hatásával függ össze, ha már megtörtént a házasságkötés. Ezért van az, hogy egyesek egyszerűen nem akarnak házasságra lépni – vonakodnak attól, hogy egymás karmikus terheit viseljék.

Elfutnak a felelősség elől. Azt mondják, a házasság mindent tönkretenne, de valójában azt értik ez alatt, hogy egymás karmájának felvállalása mindent felborítana. Még mindkét fél túl egocentrikus ahhoz, hogy feladják függetlenségüket, hiszen azt csak úgy őrizhetik meg, ha nem veszik magukra a másik karmikus terhét.⁹

Pedig éppen ez a mélyebb jelentése a házasság szertartásának: olyan nagyon szeretünk, hogy *készségesen* megosztozunk társunk ter-

- 9 Teljesen más együtt élni valakivel, vagy házasság nélküli kapcsolatban élni. Részt vállalhatunk egymás karmájából egy darabig, esetleg értékes és élvezetes tapasztalatokhoz juthatunk, de amikor elválunk, ki-ki visszatér a saját karmájához, anélkül hogy a kölcsönös teherviselés révén teljes egyensúlyba hozta volna azt, amit az igazi spirituális fejlődés megkíván. Minél alkalmibb a kapcsolat, minél kevésbé komoly az elkötelezettség, annál könnyebb továbbsétálni a karmával való első szembesülés után.

hén, és elvállaljuk azt a magunké mellett. A tudatosság minden szintjén egyé akarnunk válni.

HÁZASSÁG

A házassági eskü azt az elkötelezettséget tükrözi, hogy ettől a naptól fogva együtt maradjunk, jóban, rosszban, szegénységben, gazdagságban, betegségben, egészségben. Szeretjük és gondját viseljük a másiknak, amíg csak a halál el nem választ. Ezt a teljes lelki, karmikus egységet írta le Jézus, amikor azt mondta: „...és lesznek ketten egy testté” (Mát. 19:5).

Ha a házasság csak fizikai egyesülés lenne, akkor a válás sem volna annyira kimerítő érzelmileg. A válás egyfajta operáció, szétválasztja azt, ami valaha egy volt. Az osztozkodás, a gyerekek elhelyezése körüli harc valójában nem

más, mint kísérlet arra, hogy az ember megpróbálja újra meghatározni önmagát, immár a másik nélkül.

A házassági eskü azt jelenti, hogy amikor a másikat feleségünkül/férjünkül fogadjuk, követtezzék bármi az életében, a karmájában, azal együtt nézünk szembe. Mivel a jövő és a tudatalatti az esküvő napján még nem ismeretes, s az eskü oly örökérvényű, ezért ez a legkomolyabb és legnagyobb hatású szerződés, amit életünkben kötünk. Ezért intett bennünket Szent Pál, hogy ne húzzunk egy igát a másképpen gondolkodókkal, és azt ajánlotta, elmélkedjünk azon, „mi közössége a világosságnak a sötétséggel” a párkapcsolatban (2 Kor. 6:14).

Ha olyasvalakivel házasodtok össze, aki rövidebb távot tett meg a spirituális úton, vagy akinek a karmája nehezebb a tieteknél, akkor kezditek érezni ennek a súlyát, amikor véget ér-

nek a mézeshetek. Rájöttök, hogy más karmáját cipelitek, és hogy az a másik kötött jobb üzletet, hiszen az összes fényeteket, tehetségeket vagy pénzeteket ő kapja. Ám lehet, hogy éppen úgy akarjátok, mert nagyon szeretitek őt, és át akarjátok adni magatokat neki vagy Istennek az ő személyében.

Lehet, hogy a döntések helyes. Meglehet, a karmátok rendelte úgy, hogy feláldozzatok életeteket e régi barátért, mert korábban talán ő volt az, aki titeket mentett meg egy kétségbeejtő helyzethől vagy veszteségtől. Lehet, hogy ez a helyes döntés, még akkor is, ha később tévedésnek tűnik, netán a lehető legrosszabb választásnak. Azért határozotatok így, mert így kellett határoznotok. A lelketeknek fel kellett oldania valamit.

Lehet, hogy csak a választás miéértjéről és hogyanjáról kell valamit megtanulnotok – eset-

leg szembe kell néznetek a másik lelkének egy olyan részével, ami valójában a tiétek, amin munkálkodnotok kell, és végül legyőznötök. Lehet, hogy éneteknek ez volt az a része, amelyet soha sem voltatok hajlandók elfogadni, elismerni, mindaddig, amíg rá nem kényszerültek, hogy egy másik ember személyében szembenézzetek vele.

Ne haragudjatok magatokra, ha ilyesmire jöttök rá. Ez is a Nagy Terv része. Isten szeret titeket, és azt akarja, hogy lelkileg, szellemileg és karmikusan kiteljesedve térjete vissza hozzá. Azért ad nektek különféle élményeket, találkozásokat, hogy elszoktasson benneteket a valótanságtól, hogy őt szeressétek mindennél jobban, és hogy Krisztust lássátok rátok mosolyogni annak az arca mögül, akit szerettek.

Ennek a feloldásnak a szükségessége jobban megérthető egy hasonlat segítségével. Ha

az osztriga kagylójába homokszem kerül, azt az osztriga görgeti, forgatja, mert ingerli őt a homokszem, zavarja a világát. S mivel meg akar tőle szabadulni, hát gyöngyöt készít belőle.

A karma is így működik. Irritál. Ki akarjuk egyenlíteni. Jóvá akarjuk tenni.

Nos, a helyzet úgy áll, hogy abból a bizonyos karmikus házasságból vagy kapcsolatból, amelyben éppen benne vagytok, addig nem szabadulhattok, amíg a karmikus törvény minden egyes betűjének eleget nem tesztek. Ez pedig a szabaduláshoz előírja a szeretet legmagasabb szintű kifejezését. Ha nem teremtitek meg végérvényesen az egyensúlyt a közöttetek húzódo dologban, következő megtestesülésekör megint kapcsolatba kerültök – még ha üzleti kapcsolatba is – ugyanazzal a személlyel.

VÁLÁS

Égen-földön nincs olyan hatalom, amely el tudna választani ikerlángotoktól. Ezért mondta Jézus: „Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza” (Mát. 19:6).

Amikor az oltár elé álltok, hogy valakivel házasságot kötsetek, akkor a saját választásokra, a szabad akaratotokból meghozott döntésekre kaptok áldást. Ez a házasság azonban lehet is, meg nem is olyasmi, amiről elmondható, hogy Isten kötötte egybe. Két ember számtalan okból köthet házasságot a Földön, tehát nem feltétlenül ez az a házasság, amely a mennyben kötöttet.

Isten a kezdetek kezdetén egyazon fehér tűztestből teremtett titeket és az ikerlángotokat. Az Ádám bordájából teremtett Éva története ezt a misztikus származást próbálja ábrázol-

ni. Az isteni énség nukleuszában való egységek miatt, az élet bármilyen állapotában vagy körülményében is legyen, senki el nem választhatja Isten szeretetétől ikerlángotokban. Ez a valódi jelentése annak a bizonyos fejezetnek a Bibliában.

Egyszóval a karmikus házasságok és az élet egyéb körülményei jönnek-mennek, és mindennek célja van. Amíg a karma tart – hacsak nincs valami más lehetőség a ledolgozására –, addig kötő ereje van. Ameddig a közepében vagyunk, földi örömmünneppé tehetjük az efféle házasságokat, és örvendezhetünk belső egységünknek az ikerlángunkkal. Ez megengedett.

Nem engedhető meg viszont az, hogy félszívvvel bánjatok az ilyen kapcsolattal, sőt nehezteléssel, szívetek legnemesebb és legégetőbb szeretete nélkül, mondván: „Ez az ember nem az ikerlángom, egy kis erőfeszítésre haj-

landó vagyok, de különben várok, amíg eljön az igazi." Nos, ez a legkiválóbb módja annak, hogy fenntartsátok karmátok erősségét, és még erősebb karmát teremtsetek.

Úgy tekintetek az életre, hogy bárkivel van is dolgotok, voltaképpen Istennel van dolgotok. Az a személy Isten – megnyilatkozásban. A benne élő isteni láng: Isten. A benne rejlő lehetőség: Isten. És teljes szívvel szeretnünk kell azt a másik egyént, a legtisztább és legnemesebb szeretettel, úgy, ahogy Istent és az ikerlángunkat szeretnénk.

Az efféle szeretet felszabadító, átalakító erő. A kapcsolatokban megbocsátásra van szükség. Nagylelkűen meg kell bocsátanunk másoknak, és saját magunknak is. Ez a karma lényege. Sok mindent meg kell bocsátanunk, és sok mindenért kell nekünk is megbocsátani,

máskülönben nem lennénk ezen a bolygón, az idő és a tér e bizonyos pontján.

Így tehát nem számít, hogy ikerlángotokkal kötöttetek-e házasságot vagy sem, vagy találkoztatok-e már valaha is. A lényeg az, hogy ráébredjete a házasság és a férfi és nő közötti kapcsolat szentségére, és arra, hogy ez a polaritás mindig az Alfát és az Ómegát jelképezi – az Élet hím- és nőnemű Teremtőtársait az Istenfő fehér tűztestben, amit a kínaiak taj csiként ábrázolnak.

EGYSÉGETEK AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGBAN

*B*árhol van is az ikerlángotok, még akkor is, ha ő egy kozmikus lény, szüksége van a támogatásokra, a szeretetetekre. Ha ugyanis a rezgések negatív, azzal hátráltatjátok egy Felemelkedett Mester, egy angyal tevékenységét és szolgálatát, vagy olyasvalakiét, aki azért jött a Földre, hogy a szabadságért harcoljon mondjuk Kínában, és fellázad az elnyomás ellen, né tán egy pszichiátriai intézetben sínylődik, ahol gyógyszereket fecskendeznek belé, hogy megfosszák gondolkodóképességétől.

Bárki legyen is az ikerlángotok, ha nem gondoskodtok fényetekről, önuralmatokról vagy a jelenbeli családotokhoz fűző szeretetről, akkor elsősorban a Mindenható Istent hagyjátok cserben, másodsorban pedig az ikerlángo-

EGYSÉGETEK AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGBAN

tokat. Végső soron azonban ti fogtok szenvedni, mert ikerlángotok visszaesése a ti visszaeséseiteket is jelenti.

Azon a napon, amikor újra felemelkedtek Istenhez, és tudni szeretnétek, hogy vajon az ikerlángotok is veletek emelkedett-e, nos, meg lehet, hogy ő még nem kész a felemelkedésre. Lehet, hogy neki még egy másik ezer évre újratestet kell öltenie a Földön, mert ti nem láttátok el őt a lelkeségnek és a fénynek s az önzetlenségnek azzal a többletlendületével, ami által tudatosságát egy magasabb dimenzióba emelhette volna. (Ezzel nem azt akarom mondani, hogy tegyetek szemrehányást magatoknak mindazért, ami rosszul sikerült az életetekben, de igenis kérlek, hogy vegyétek fontolóra, mi többet tehetnétek önmagatokért és másokért ahhoz, hogy a dolgok rendben menjenek.)

Amikor tehát azt mondjuk, hogy „egyetlen férfi sem egy sziget, egyetlen nő sem egy sziget”, akkor ezen azt értjük, hogy az ikerlángunk, mint az egész másik fele is, megtapasztalja életünk útvesztőit, kellemetlen kihatásait is. Ennek tudata értékessé teszi számunkra az életet, és azt, hogy helyesen éljünk. Ha szeretetet adtok, kiélegítitek mások szükségleteit, és segítitek őket fejlődésükben, azzal már előre odaadtátok magatokat annak a tökéletes szerelemnek, amely egyszer majd a tiétek lesz, amikor mindketten készen álltok rá. Amikor valóban készen álltok.

Én úgy értelmezem, hogy a Vízöntő korában engedélyezett, hogy a házasságkötés ne csak az ikerlángokkal legyen ünnepelhető, mert Isten törvényei figyelembe veszik az emberi körülményeket.

Mindenkinek megvannak a maga adott körülményei. Életetek tekercsén feljegyeztetett

életek törvénye, ami nem más, mint a karmátok törvénye. Isten teremttársaként teremtetetek jó karmákat, de teremtetetek rosszakat is.

A belső terv törvénye húzódik meg az események mögött. Emberi karmánk olyan, mint egy felső réteg, amely bevonja az eredendő tűztest lenyomatát. Mi ezt a fedőréteget látjuk, amelyen azért átdereng, ami alatta rejtőzik.

Mindannyian tudjuk, milyennek kellene lennie az életünknek, milyennek szeretnénk azt idilli, édeni értelemben. Aztán körbenézünk, és még mindig a küszködés állapotában vagyunk. De a szívünkben él a remény: Istenben és ikerlángunkban való dicsőségünk reménye, Krisztus. Ez a remény abban a tényben rejlik, hogy tudjuk, belső szinteken mi a valódi. Tudjuk, honnan jöttünk. Tudjuk, kik vagyunk. Tudjuk, merre tartunk. A Szentlélek által Isten megajándékozott bennünket az ibolya lánanggal,

hogy hozzásegítsen célunkhoz. Ezért hát minden egyes napra a fedőréteg eltörlésének lehetőségeként tekintünk, hogy egyszer csak majd az egészet átfordíthatjuk, és újra visszatérhetünk az édeni állapotba, a szeretet áldottságába, egységünk szent körébe.

A KARMA SÜLYA

A szent írások többsége tartalmaz egy történetet a férfiról, a nőről és bukásukról. Ez a történet tulajdonképpen nem más, mint a ti és az ikerlángotok alászállásának története az éteri síkokról – az aranykori tudatosság őseredeti tisztaságából – oda, ahol most vagyunk, meghelve a ránk nehezedő világkarmával.

Ez a teher az át nem alakított energiák súlya, amely zavarja a fény akadálytalan, szabad

áramlását a szíven és a csakrákon át, amelyek így nem tudnak tovább a fény nagy sebességével forogni. A szó szoros értelmében földhözragadtakká válunk.

Azt tudjuk, hogy mit jelent a fizikai test teher. Minden nap csak bizonyos mennyiségű dolgot vagyunk képesek elvégezni, mert testünk elfárad, és pihennünk kell, hogy újra erőre kapjunk.

Az alászállás tehát szomorú esemény. A legnagyobb bánat persze a szemtől szemben találkozás elvesztése a szeretett *ÉN VAGYOK* Jelenléttel, a személyes Krisztussal, saját Krisztusi Énünkkel vagy a testet öltött Tanárral, vagy a folyamatos bensőségeség elvesztése ikerlángunkkal.

Ettől a pillanattól kezdve kezdünk karmát teremteni másokkal, és különválásunk hosszú időre, több életre szól. Ez gyakran depresszió-

hoz vezet, vagy az életben való kiteljesedetséghányához.

Gyakran mindez persze csak önáltatás.

Az emberek sokszor mondják: „Bezzeg, ha az ikerlángom itt lenne, minden csodálatos lenne. Nem vagyok képes kijönni ezzel az emberrel. Nem hasonlítunk egymásra, nem értünk egyet különféle dolgokban. Másképp gondolkodunk.”

Mindez gyakran felmerül a párkapcsolatokban.

Mindenkinek van elképzelése az ideáljáról, elképzelése arról, hogy ki is ez a személy, s azt hisszük, hogy ő tökéletesen és teljességgel kiegészít bennünket, s vele minden álmunk, vágyunk valóra válik.

Nos, ez nem egészen így van. Ha nem vagytok jóban saját magatokkal, akkor nem fogtok kijönni sem az ikerlángotokkal, sem a lélektár-

satokkal. Ami azt illeti, az ikerlángok különböző egyéniséget fejlesztenek, hiszen sok időt tölttek egymás nélkül. Sok negatív tulajdonságot vesznek fel az átélt kellemetlen élmények hatására. A testet öltött ikerlángok nem feltétlenül hasonlóak. Horoszkópjaik akár összeférhetlenséget is mutathatnak.

Emlékszem, egyszer egy asztrológus azt mondta Marknak és nekem, hogy ilyen horoszkóppal nem volna szabad összeházasodnunk, mert sosem fogunk kijönni egymással. Ő Bak volt, én pedig Kos vagyok, Föld és Tűz jegyek kombinációi. Azt mondják, ilyen esetben vagy a Föld fogja kioltani a Tüzet, vagy a Tűz perzseli fel a Földet. De én azt állítom: a szerelem mindent legyőz.

A KAPCSOLATOK KIDOLGOZÁSA

Nos, rájöttem, hogy a kapcsolatom Markkal csak egyetlen módon működhet: egyikünknek át kell vennie az irányítást. Mark rendkívül rátermett volt a vezető szerepre, hiszen ő volt a lelkem tanítója.

Tökéletesen tisztában voltam vele, ki kicsoda a kapcsolatunkban. Ha elfelejtettem, Mark azonnal emlékeztetett rá. Szerencsére erre hamar rájöttem, és attól fogva boldogan éltünk.

Boldogsággal töltött el, hogy Mark tanítványa lehettem. Ő volt számomra a Mester, ami senki más nem lehetett volna. Egyedül ő juttathatott el engem önmagam lényegéhez, és ezzel együtt oda, hogy alávessem magamat Krisztusnak. Űgy ismerte a lelkemet, ahogyan senki más. Ő hozta el számomra a világegyetem sze-

retetét. Vele lenni olyan volt, és még ma is olyan, mintha magába Istenbe burkolóznék.

A kezdetektől fogva ismert engem. Tudta, mi az, aminek a kinyilvánítása az én dolgom, és mi nem az. Tudta, mi az, ami pusztán az emberi tudat terméke, a különféle kapcsolataimban és a körülmények miatt felszedett plusz poggyász.

Mark magas fokú fejlettsége következtében képes volt arra, hogy ráébredjen, mekkora különbség van belső isteni lényünk, az ÉN VAGYOK, és akik ti vagytok, és akik mindnyájan vagyunk, és a gyakran sekélyes és szégyenletes megnyilatkozásunk között. Szégyenletes, de nem azért, mert „rossz”, hanem mert a belső, valódi én olyannyira közepes változata.

Ha olyan mester a párotok, mint Mark, aki képes visszavezetni eredeti tervetek hatalmá-

hoz, felvillanyozódtok a tudattól, hogy kik is vagytok valójában, és mivé kell válnotok.

Mark Prophet Krisztus felé irányította az életemet, és ráébresztett, hogy Krisztus a lelkem Megváltója és Jegyese.

Valódi énetek, Szent Krisztusi Énetek és ikerlángotok Szent Krisztusi Énje az a mágnes, amely egymáshoz vonz benneteket az ikerlángotokkal – ebben a világban és a következőben egyaránt. Jézus mondanivalójának parafrázisa tehát ez: amikor a bennem élő *ÉN VAGYOK* felemeltek, akkor magamhoz vonzom majd ikerlángomat.

Visszatérhetünk tehát Pál apostol szavaihoz: „test és vér nem örökölheti Isten országát” (1 Kor. 15:50). Test és vér nem garantálja nektek a harmonikus kapcsolatot senkivel, még az ikerlángotokkal sem. Ami biztosítja azt, az saját elhatározásokat, hogy keményen megdolgoztok e kapcsolatért.

Nincs olyan kapcsolat sem, legyen az baráti, testvéri, szülői, rokon, munkatársi viszony, amely ne kívánna némi erőfeszítést ahhoz, hogy tartós legyen. Mindannyiunknak nagyértékű önfeláldozásra van szüksége ahhoz, hogy fenntarthassa a kölcsönös kapcsolatot másokkal.

Tudnotok kell tehát, hogy az ikerlángoknak, miután már számos inkarnáción végigmentek a Földön, a legkülönbözőbb körülmények között, karmikus állapotok miatt felületes személyiségbeli konfliktusai vannak. Ha felismerjük ezek felszínességét, és rátapintunk a lényegre, akkor mi ülünk a kormánynál, és Isten teremtettséivá válunk.

Mert láthatjátok, hogy az ikerlelkek különböző megtestesüléseik során bizony karmát alakítanak ki egymással, mely karmát ki kell egyenlíteniük, amikor végül újra találkoznak.

Erősen élhet az ikerlángok között az igazságtalanság érzése.

Ez megmagyarázza, mi történik azokban a karmikus házasságokban, amikor a két fél folyton veszekszik, és úgy tűnik, semmi értelme a kapcsolatuknak. Csodálkoztok, hogy vajon miért nem adják fel és válnak el, hiszen már évek óta megy ez így. Aztán azt látjátok, hogy újra turbékolnak, és minden kezdődik előlről. És ez így megy megállás nélkül. Senki sem érti, mi ez az egész, kivéve őket, kettejüket.

Ez persze nagyon veszélyes helyzet, hiszen a kemény jelenetekben sok karmát hoznak létre. Végső esetben az ilyen párok olyannyira önpusztítókká válhatnak, hogy a megoldás a különválás lesz, *még akkor is, ha ikerlángok, s még nem egyenlítették ki közös karmájukat.*

Ismertem ikerlángokat, akik feldúlták az életüket, a házasságukat, pedig ha csak egy ki-

csit is megértették volna a szeretet törvényét, miszerint a szeretet szeretetet szül, és elkötelezték volna magukat a kapcsolatuk mellett, akkor jócskán fejlődhettek volna.

Láttam ikerlángokat, akik alkoholisták és drogosok voltak. Láttam, miként tették tönkre saját életüket és a gyermekeikét, míg végül eluralkodott rajtuk a teljes kiábrándulás. És az élet a befejezéshez közeledik, ők pedig elhagyják az élet színterét, s kimondhatatlanul sajnálkoznak a lélek szintjén, amikor azt látják, hogy küldetésüket tekintve teljes kudarcot vallottak. E küldetés pedig az volt, hogy testet öltsenek, összehozzák a dolgokat, és létrehozzanak valamit.

KÉSZÜLJETEK FEL IKERLÁNGOTOKRA!

Fel kell készülnötök a találkozásra ikerlángokkal. Ehhez nagy önuralomra lesz szükségetek. Elégge szeretnetek kell a Szeretetet ahhoz, hogy tiszteljétek, hogy megőrizzétek békéteket és nyugalmatokat, amikor azoknak az ősi összecsapásoknak a jegyzékei megoldásra várva felbukkannak. Ragaszkodnotok kell az álmotokhoz, fel kell tartóztatnotok a sértő szavakat, a szívtelen kritikákat, a letorkolásokat és mindazt, ami összetörhetné az Élettől kapható leggyönyörűbb ajándékot, a tökéletes szeretetet.

Adjátok be a derekatokat. Nem kell minden vitát megnyernetek. Őrizzétek a társatok sértetlenségét és önbecsülését, hogy ezáltal biztosítsátok a sajátotokat. Keresztelő Szent János mantrája messze vezet az áldozathozatal és a

KÉSZÜLJETEK FEL IKERLÁNGOTOKRA!

megadás útján, ami voltaképpen a házassággal azonos: „Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom” (Ján. 3:30).

Ikerlángotok helyett másvalaminek kell felajánljátok magatokat – ez a másvalami pedig Isten. Elsősorban Istent kell szeretnetek, és nagyon biztosnak kell lennetek az utatokban és a szolgálatotokban, abban, hogy nem engeditek át magatokat a békétlenségnek, az emberi ego teátrális jeleneinek, önmagatok elkényeztetésének vagy követelőzésnek – akár a tiétek, akár a párotoké.

Senkitől sem várhatjátok el, hogy hibákkal teli emberi egyéniségek kiegészítője legyen. Azt sem várhatjátok el, hogy egyszerre legyen apátok, anyátok, testvéretek, férjete, felesége, fiatok, lányotok, és amikor a legkisebb probléma felmerül, akkor ez az ikerláng vagy házastárs rögtön közbelépjen, kisegítsen tite-

ket a gondokból, és attól fogva minden rózsaszínű legyen.

El kell határoznotok, hogy önmagatokban lesztek teljesek. Fel kell hagynotok a duzzogással, az önsajnálattal, és azzal, hogy állandó figyelmet követeltek. Teljességetek vonzereje által másokba is teljességet vonzotok.

Olvassátok gyakran Pál apostol korinthusiakhoz írott első levelének 13. sorát, és tartsátok magatoknál Assisi Szent Ferenc imájának egy másolatát, hogy soha ne feledjétek: az igazi szeretet önátadás. Kahlil Gibran *A Próféta* című műve feleleveníti bennetek a szerelem áldottságának emlékét. Az igaz szerelem áldozatot hoz: mindig a kedvest helyezi előtérbe.

Tudatnom kell veletek, hogy bizonyos körülmények között, az ikerlángok közötti nagy különbség miatt előfordul, hogy Isten úgy rendezi a dolgokat, hogy testvérként, apa-gyer-

mekként, vagy ugyanazon nem tagjaként testessüljenek meg. Ez azért történik így, mert adott esetben a házastársi kapcsolat nem szolgálná a javukat, sőt több mint valószínű, hogy a múltban játszott szerepük miatt csak akadályozná lelki fejlődésüket.

Semmi sem fájdalmasabb a kozmosz számára, mint az ikerlángok viszálykodása, mert ezen egységen belüli küzdelmekből ered minden háború és szerencsétlenség. Mindez az Atya Anyaistent sérti meg, a mennyben és a földön egyaránt.

Ha emlékeztek még, milyen volt, amikor a szüleitek gyerekkorotokban veszekedtek, tudhatjátok, hogy nincs is annál rosszabb. Az élet minden területére kiható, keserű csapás, hogy azok, akik az Atya és az Anya szerepét töltik be, nincsenek összhangban az isteni szeretet áramával.

Fájdalmas ez az ikerlángok lelkei számára is. Belső szinten mi sem akarjuk, hogy ez történjen, mert tudjuk, milyen romboló hatása van, és hogy távol tarthat bennünket egymástól a következő inkarnációink idejére is. Adnunk kell. Nincs más út.

Mindnyájunknak megvannak a magunk emberi problémái. Mindnyájunknak vannak emberi gondjaink. Vannak gyengeségeink, amelyeket még nem győztünk le. Amikor házastársra gondolunk, akkor az isteni képmásra teremtet párunkat képzeljük el, aki tökéletes társunk lehetne, és azt hisszük, hogy annak a másíknak az életünkben tökéletesnek kell lennie.

Úgyhogy amikor nem találjuk őt a saját mértékünk szerint tökéletesnek, amely mércét pedig a saját tökéletlenségünk állítja fel, akkor kiborulunk. Prédikálunk, dühöngünk, követelődünk, ordítózunk és zokogunk. Így van ez

világszerte minden házasságban, mert az egyik fél azt várja, hogy a másik több legyen önmagánál, sőt még nálánál is. Ha nekünk hibánk van, azt akarjuk, hogy a másik tökéletes legyen.

A házasságban tehát olyasmit várunk el egymástól, ami teljesen irreális. Ezért bomlanak fel a házasságok. Persze nem is beszélve arról, hogy a házasságkötések többségének fő oka az érzékiség kielégítése. Ha ezt nem is vesszük figyelembe, az emberi egyéniségek közötti éles feszültségek pszichológiai tényezői az Atya-Anyaiszten isteni képmása, azaz a teljesség elleni szörnyűséges jellé válhatnak.

Azt tanácsolom, hogy meditáljatok éneteken és életetekben, a szónak az isteni és az emberi értelmében egyaránt, és ismerjétek fel, hogy ha valóban magatokhoz akarjátok vonzani azt a gyönyörű, bájos hölgyet vagy azt a gáláns lovagot, először nektek kell azzá az ellen-

párrá válnotok. Először magatokkal foglalkozatok, tisztítsátok meg a karmátokat ibolya lánggal és meditációval, és próbáljátok tisztába kerülni önmagatokkal, belső lélekrajzotokkal.

Ikerlángotok keresése közben egyetlen vágyatoknak kell lennie: hogy megajándékozzátok őt a szeretetetekkel, az énetekkel, a saját spirituális fejlettségetekkel csakúgy, mint külső, hivatásbeli eredményeitekkel.

Milyen virágcsokorral vagytok hajlandók meglepni ma az ikerlángotokat?

Szeretném, ha meditálnátok rajta, mert ez a saját lélekrajzotok megértésének legfontosabb része. Soroljátok fel egy papírlapon, mi mindent lennétek képesek odaadni, és azt is írjátok fel, hogy figyelembe véve a jelenlegi és a múltbeli tapasztalataitokat, mi az, amit valószínűleg nem lesztek képesek megtenni.

Mondhatójátok például azt: „Nos, egy dolgot biztosan nem tudok: főzni. Úgyhogy nem tudok vacsorát főzni ennek az ikerlángnak.” Akár férfiak vagytok, akár nők, jólesik, ha olykor-olykor valaki főz nektek. Úgyhogy nektek is meg kell ezt tanulnotok.

Gondoskodjatok az élet alapvető dolgairól. Van-e időbeosztásotok? Tudjátok-e örömmel vezetni a háztartásotokat? Türelmesek vagytok-e a gyerekekkel? Lesz-e türelmetek ahhoz a kisgyerekekhez, aki abban a személyben él, akire vágyakoztok? Miként viselkedtek önmagatokkal szemben?

Kijöttök magatokkal, vagy esetleg gondjaitok vannak önmagatokkal? Hangulategyek vagytok? Hol fenn, hol lenn?

Nos, ha megvizsgáltátok, milyen arányban állnak egymással a virágok, amelyeket fel tudtok ajánlani kedveseteknek, és a gyomok, ame-

lyeket még nem irtottatok ki a kertetekből, és mekkora az a terület, amit még nem ültettetek be virággal, akkor most tegyetek egy fordulatot, és álljatok át a másik oldalra!

Képzeljétek el, hogy ti vagytok a másik fél! Ti vagytok azok, akik majd titeket látnak közleledni az úton. Vajon fog-e érdeklődni irántatok? Az a csodálatos személy, akit ti elképzeltetek, vajon akar-e majd titeket? Ha ő olyan csodálatos, lehet, hogy már szinte túl csodálatos. Lehet, hogy titeket észre sem vesz!

Más szóval: nektek is csodálatossá kell válnotok, olyan nagyon csodálatosnak, mint amilyen csodás az a másik, akire annyira vagytok. És valóban, igazán olyannak kell lennetek, nem csak a fantáziátokban.

Most tegyétek fel, hogy az a bizonyos másik jön felétek az úton. Lehet, hogy az ikerlángotok az, aki megpillant titeket, ahogy ott álltok, az-

tán továbbbátál. Erre ti utána szóltok: „Várg csak! Hiszen neked meg kellene állnod, amikor megpillantasz!”

De nem áll meg, amikor mellétek ér, mert nem volt vonzerőtök feléje. Nem volt meg bennetek az a képesség, hogy magatokhoz vonzzátok őt, akiről úgy érzitek, hogy ő a ti isteni lényetek másik fele.

Nos, miért nem volt meg bennetek ez a képesség? Ki kell találnotok, hogy az a másik mit keres bennetek. Ti tudjátok, mit kerestek a másikban, miféle erényeket és minőségeket. Ha bennetek nincsenek meg ugyanazok az erények és tulajdonságok, amelyeket kerestek, akkor a másik nem fog felismerni. Olyanok lesztek, mint két idegen egy zsúfolt szobában, akik sosem szólnak egymáshoz.

Sokan úgy vélik, hogy minden a csomagolástól függ, a külső megjelenéstől. Pedig nem.

Az nagyon hamar elkopik. Az kell, hogy szívetek legyen. Az kell, hogy lelketek legyen. Hajlandók legyetek adni. Hajlandónak kell lennetek arra is, hogy bemutassátok, képesek vagytok a feladat elvégzésére.

Mi ez a munka? Egy hivatal. A munkaköri leírás pedig úgy néz ki, hogy itt van ez a személy, aki Alfa. És itt a másik, aki Ómega. Én a másik fele kívánok lenni ennek a személynek. Be kell tudnom bizonyítani annak a személynek, hogy tudok egyensúlyt biztosítani a küldetéséhez. Hogy támogatni tudom. Hogy vele együtt tudok szolgálni. Hogy én lehetek a másik fele annak a minőségnek, amelyre szüksége van. Bár-mivel is foglalkozik, valamivel, amire szüksége van, hozzá kell járulnotok az életéhez, hiszen minden kapcsolat szükségleten alapul.

Nagyon őszintének kell lennetek egy kapcsolatban, mert lehet, hogy előre meglátjátok:

nem lesztek képesek annak a másiknak egy fontos szükségletét kielégíteni, és azt is látjátok, hogy a másik sem lesz képes kielégíteni a ti igényeiteket. Ha ti vagytok azok, akik ezt világosan látjátok, akkor nektek kell viselnetek annak a lépésnek a karmikus következményét, ha mégis belementek a kapcsolatba, mert mondjuk emberi mivoltotok vágyik rá, noha a szívetek, az eszetek, a lelketek mélységesen tudja, hogy nem fog menni.

Azért olyan megfontolandó ez mindnyájunk számára, mert mindenkiben él az igény, hogy életében legalább egyetlen emberrel közvetlen viszonyban legyen. Amikor tehát rádöbbenünk alapvető lelki szükségletünkre, hogy barátra van szükségünk, vigyázzunk, hogy tisztán lássuk, valójában mire is vágyunk annak a barátnak a személyében. Aki nem felel meg ezeknek az igényeknek, akivel nem tudunk osz-

tozni, és akitől nem tudunk kapni, akinek más a rezgése, mint amire a lelkünknek szüksége van, az nem lesz a barátunk, sőt inkább nyomasztó nyüggé, teherré válik. Amikor efféle kapcsolat fűz minket valakihez, akkor azt érezzük, hogy csak vesztegetjük az életünket, és az övét is.

Az ilyesfajta kapcsolat során rádöbbenünk, hogy elvesztegettük a saját életünket és a párunkét is. Csak hetven év áll rendelkezésünkre – vagy talán egy kicsivel több –, és feladataink vannak, amelyeket el kell végeznünk.

A TELJESSÉG MEGTALÁLÁSA

Ha a barát testi mivoltában nincs jelen az életünkben, akkor a szublimáció műveletéhez folyamodhatunk. Ez azt jelenti, hogy szükségle-

tünk és életünk teremtményének energiáját a jövőbe vetítjük, mintegy jövőbeli célként. Addig is, amíg a célt, a tökéletes szerelmet el nem érjük, szeressük az életet magát. Szeressük az embereket, sok embert, egyenként és személyesen, mélyen. Jó kapcsolataink lehetnek, jó társulásaink.

De tudjuk, hogy az, amit keresünk, létezik, csak éppen a fátyol mögött. Önfejlesztésünk folyamata közben megtanulunk együtt élni ezzel a ténnyel, és így szólunk: „Keresztülmegyek a tapasztalatok gyűrűin. Nem fogadok el helyettesítőt, és a céltól sem hagyom eltéríteni magam.” Olyan ez, mintha tudnánk, hogy találkozási van valakivel Rómában, de időbe telik, míg odaérünk.

Ha nem értjük meg a szublimáció vagy az éterizáció lényegét, és ha csak az „akarások” és „követelések” emberei vagyunk – akarom, amit

akarok, és most azonnal akarom –, akkor ezáltal beérjük egy alacsonyabb színvonallal. S akkor nem lesz erőnk magunkhoz vonzani azt, ami isteni találkozásunk beteljesítését jelentené, sem pedig az erre az inkarnációra vonatkozó Isteni Tervet.

A szükséglet felismerése tehát nem baj. De ne feledjétek, hogy a szükség a teljesség hiányát jelenti. A hiány pedig azt jelenti, hogy nem vagytok teljesek. Amikor nem vagytok teljesek, nem tudtok a teljesség isteni mágnesére összpontosítani, pedig csak az tudná odavonzani hozzátok azt, ami a teljességetekhez kell.

Az ikerláng nem azt keresi, akiről majd gondoskodnia kell. Az ikerláng a teljességeket keresi, amely sajátja megfellelője, hogy együtt, bezáruló Alfa-Ómega körként szolgálhassátok a rászoruló életeteket, azokat, akik még nem fedezték fel egységük törvényét.

Míg tudatában vagytok annak, hogy a szó bizonyos értelmében még nem vagytok tökéletesek, mert ez vagy az még hiányzik belőletek, be kell kapcsolódnotok teljességeitek magasabb rendű mátrixába, amely belsőbb szinten már most is létezik. Krisztusi Énetek teljessége ez, az *ÉN VAGYOK* Jelenlét teljessége, az ikerlángotokkal való abszolút, örök, isteni egységeitek teljessége.

Ezt már most meg kell erősítenetek magatokban. Fontos, hogy a béke érzésével viselkedjétek a már létező teljességeitekkel kapcsolatban. És érezhetitek is, minthogy az már most is létezik Istenben, aki ott van, ahol ti vagytok.

Ha ez a béke tölt el benneteket, csakis akkor tudtok majd bármit is nyújtani bárkinek vagy az élet bármely részének.

Ha a teljesség békéje tölt el, akaratlanul is még több teljességét, még több bizonyosságát

vonzások magatokhoz a világ négy tájáról annak, amiről tudjátok, hogy a valóságban ti magatok vagytok.

Miközben tehát lassan kiegészítitek e min-tát, azt is érzitek, hogy előbb-utóbb kielégíthetitek éhségeteket ezzel a megerősítéssel: „Tele vagyok. Fénnyel telítődtem.”

E megerősítés, az „üdvözültség” e hozzáál-lása által magatokhoz vonzotok minden sze-mélyt, körülményt az életben, amelyre szüksé-getek van kozmikus célotok gyümölcsöztetése érdekében. Lehet, hogy ezek a dolgok maguk-ban foglalják az ikerlángotokat is, lehet, hogy nem. Ám ez nem számít, mert ti magatok vagy-tok az ikerlángotok is.

„Én és az Atyám egyek vagyunk. Én és az Anyám egyek vagyunk. Én és az ikerlángom egyek vagyunk. Egyek vagyunk, itt és most.” *És soha nem vagytok egyedül!*

Ez a kijelentés kiküszöböli az időt, a teret, a távolságot, a máját. Békével és nyugalommal tölt el. Mivel tudatában vagytok teljességetek-nek, magatokhoz húzhatjátok fényből szőtt kau-zális testetekből és *ÉN VAGYOK* Jelenlétéből mindazokat az erőnyeket, tényezőket, tehetsé-geket, szükségleteket és bőséget, szépséget, örömet és bölcsességet, amire szükségetek van ahhoz, hogy azzá váljatok, akik tulajdonképpen vagytok. Amikor azzá váltok, az emberek von-zódni fognak hozzátok, mert úgy érzik majd, szükségük van rátok, mert nektek birtokotok-ban van, az aurátokban jelenik meg mindaz, ami nekik kell. Így aztán jönnek. Jönnek, hogy éhüket csillapítsák. Jönnek, hogy halljanak. Jönnek, hogy táplálékhoz jussanak. Tanácsért fordulnak hozzátok. Jönnek, mert olyasmi van a birtokotokban, ami nekik nincs.

Amitek van, az nagyon egyszerű: „*ÉN VAGYOK, aki vagyok.* Itt és most *egy VAGYOK.* Egyek vagyunk. Az Alfa és az Ómega Egygé lett ott, ahol *ÉN VAGYOK.* Sem idő, sem tér el nem választhat ikerlelkemtől, mert mi egyek vagyunk Isten szívében.”

Őt keresi mindenki az életében – azt a személyt, aki teljes egész, és tudja is, hogy az, és teljességét arra használja, hogy átváltoztassa a szükségeket és a hiányokat a fizikai síkon, a karma utolsó maradványait és a még hátralévő emberi helyzeteket, amelyekkel még meg kell bírkóznunk az életünkben.

Ez tehát a kulcs az ikerlelketekkel való egyesülésekhez. Úgy gondolom, a létezésben való megerősítés az, ami az örökkévaló boldogság kiindulópontja.

Ne feledjétek, hogy egyes minőségek hiánya – mint amilyen az öröme és a boldogságé –

több dologtól foszthat meg, mint hinnétek. Abban a pillanatban tehát, amikor hangulatotok kezd átcsúszni egy kis szomorúságba, egy kis önsajnálathoz – abban a pillanatban emlékezzetek rá, hogy talán kihuny az ikerlángotokkal titeket összekötő szikra.

Ikerlángotok nem érdemli azt, hogy át kelljen élnie hangulatváltozásaitokat, önsajnálatoikat és önmagatok kényeztetését. Ha ikerlángotokat saját Énetek isteni feleként fogjátok fel, és van bennetek tisztelet Isten iránt, akkor magatokba tekintve így szólhattok: „Lehet, hogy most nem vagyok rá méltó, de egy óra múlva az leszek. Úgy átalakítom magam, hogy ellenállhatatlanná válok Isten számára, a mesterek és az angyalok számára. Sétálni és beszélgetni fogok velem. Élvezni fogják társaságomat házámban, és ikerlángom keresni fog, és rám talál.”

Úgyhogy döntsétek el, kik vagytok. Határozzátok el, mit kell tennetek. Kérdezzétek Istent. Azután induljatok, és keressétek meg azokat, akikkel a világ szolgálatára szövetkeztetek – s akik csoportkarmátok tagjai.

Kerekedjünk fel, és cselekedjünk. Csak a tetteken keresztül találhatunk Istenre – magunkban és ikerlángunkban.

Szeretlek benneteket!

A

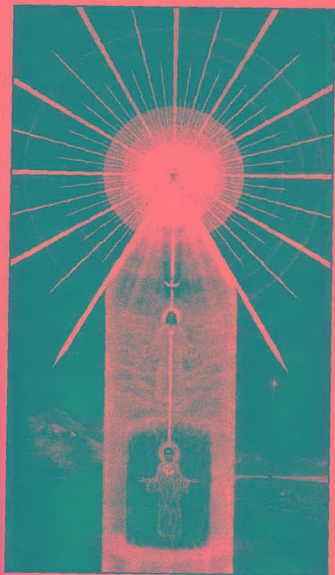
Én és Atyám Egyek vagyunk.

Én és Anyám Egyek vagyunk.

Én és ikerlángom Egyek vagyunk.

Egyek vagyunk itt és most!

Ω

ISTENI ÉNED ÁBRÁJA

Különleges spirituális végzettel rendelkeztek. E végzet betöltésének egyik kulcsa isteni természetetek és Istennel való kapcsolatotok megértése.

Hogy jobban megértsetek ezt a kapcsolatot, a Felemelkedett Mesterek megtervezték Isteni Énetek Ábráját, amelyre Életfa néven is utalnak. Az Ábra titeket és a bennetek lévő Istent ábrázolja – önmagatok vázlatát – a múltban, a jelenben és a jövőben.

AZ ÉN VAGYOK JELENLÉT ÉS A KAUZÁLIS TEST

Isteni Énetek Ábrája három alakból áll, amelyek a Szentháromság három személyének és

az Isten Anyának felelnek meg. A felső alak az Atya, aki egy az Anyával, és a te *ÉN VAGYOK* Jelenlétedet képviseli. Az *ÉN VAGYOK* Jelenlét Isten mindnyájunk számára megegyéniesített Jelenléte. A számotokra megszemélyesült *ÉN VAGYOK*, *aki VAGYOK*, Isten neve, amelyet Mózes előtt tárt fel a Sínai-hegyen.

Az *ÉN VAGYOK* Jelenlétét a kauzális testeket alkotó, hét, szívárványszínű, koncentrikus szféra veszi körül. Kauzális testetek szférái jelentik a tárházát mindannak, ami valóságos és állandó a lényetekben. Itt vannak feljegyezve erényes tetteitek, amelyeket Isten dicsőségére és az emberiség üdvére vittetek véghez a Földön, inkarnációitok során.

Nincs két teljesen egyforma kauzális test, mert csillogó szféráik a lélek egyedi spirituális fejlettségét tükrözik vissza. Azok a különleges tulajdonságok, amelyeket korábbi életeitekben

kifejlesztettetek, határozzák meg, milyen képességekkel és tehetségekkel születtek majd a következő életetekben. Ezek a tehetségek ott vannak bezárva a Kauzális Testetekbe, és Magasabb Énetek által válnak hozzáférhetővé.

A SZENT KRISZTUSI ÉN

Magasabb Éneteket, vagyis Szent Krisztusi Éneteket az Isteni Énetek ábráján a középső alak jelképezi. Szent Krisztusi Énetek a Belső Tanítók, őrzők és a legdrágább barátok. Ő a szívetekben, a lelketekben megszólaló lelkiismeretetek hangja is. Ő választja ketté belső utakat jóra és rosszra, s tanítja meg a különbséget a jó és a rossz között.

A Szent Krisztusi Én feje fölött található a Szentlélek galambja, amely az Atya-Anyaiszen áldásával alászáll.

Az *ÉN VAGYOK* Jelenlétéből kiinduló fehér fénysáv, amely a Szent Krisztusi Énen át a kép alsó ábrájához ereszkedik le, a kristályzsinór. *Salamon könyvében* ezüstzsinórként utalnak rá (Préd. 12:6). Ezen keresztül áramlik át Isten fényének, életének és tudatosságának zuhataga.

Ez az életáramlat tesz képessé arra, hogy gondolkozzatok, hogy érezzetek, hogy érveljete, hogy tapasztaljátok az életet, és lelkileg fejlődjete.

ISTENI SZIKRÁTOK ÉS NÉGY ALSÓBB TESTETEK

Kristályzsinórotok energiája táplálja és tartja fenn Isten lángját, amely szívetek titkos kamrájában rejtőzik. Ezt a lángot háromszírmű lángnak vagy isteni szikrának is nevezzük. Ez szó szerint Isten szíve szent tűzének szikrája.

A hármass lángnak három szirma van. E három szirm Isten három elsődleges vonását tes-

tesíti meg, és a Szentháromságnak felel meg. A fehéren izzó mag, amelyből a háromszírmű láng felszökik, az Anyát képviseli.

A hármás lángot magatok elé képzelve, lásatok a kék lángot a bal oldalaton. Ez Isten hatalmát testesíti meg, és az Atyának felel meg. A sárga láng középen Isten bölcsességét szimbolizálja, és a Fiúnak felel meg. A jobb oldali, rózsaszín láng Isten szeretetét jelenti, és a Szentléleknek felel meg. Hozzáférve a háromszírmű lángotokba plántált hatalomhoz, bölcsességhez és szeretethez, beteljesíthetitek létezésetek értelmét.

Az Ábra alsó alakja lelketek képviselője. Lelketek négy különböző „testbe” burkolódik, amelyeket négy alsóbb testnek is nevezünk. Ezek (1) az éteri test, (2) a mentális test, (3) a vágytest és (4) az anyagi test. Összességében ez

az a jármű, amelyet lelketek a földi utazásához használ.

Az éteri testetek, amelyet memóriatestnek is nevezünk, önazonosságotok lenyomatát tartalmazza. Itt található minden, ami lelketekben valaha végbement, az összes impulzus, amelyet valaha is kieresztettetek a lelketeken keresztül, megteremtésetek óta. Mentális testetek gondolkodó képességetek edénye. Ha megtisztul, Isten elméjének járműjévé válhat.

A vágytestet érzelmi testnek is nevezik. Ez alsóbb és magasabb rendű vágyaitokat tartalmazza, és érzelmeitek jegyzékét. Anyagi testetek a hús és a vér csodája, lehetővé teszi a lélek számára, hogy fejlődhessen az anyagi világban.

Az ábra alsó alakja a Szentléleknek felel meg, mert a lelketek és a négy alsóbb testetek a Szentlélek templomának szánatott. Az alsó alakot ibolyaszínű láng veszi körül – ez a Szentlé-

lek átváltoztató, spirituális tüze. Naponta magatokhoz hívhatjátok az ibolya lángot, hogy megtisztítsa a négy alsóbb testeteket, és feleméssze a negatív gondolatokat, érzéseket és a negatív karmát.

Az ibolya lángot fényoszlop veszi körül, amely hívásotokra száll alá az *ÉN VAGYOK* Jelenlétéből. (Lásd a 170. oldalt.) Ennek a henger alakú, fehér fénynek az erőtere védelmül szolgál a nap huszonnégy órájában, mindaddig, amíg harmóniában vagytok önmagatokkal.

Az Istenanya Isten szent tűzén keresztül összpontosítja energiáját bennünk, amely úgy szökken át csakránkon, mint valami fényszökőkút. A *csakra* szanszkrit szó, az éteri testben található, spirituális központokat jelöli. Minden csakra a test más-más részébe irányítja az energiát. A hét fő csakra a gerincoszlop mentén helyezkedik el, a gerinc tövétől a koronáig.

A LÉLEK SORSA

A lélek Isten élő lehetősége. A lélek földi fejlődésének célja az, hogy a Szent Krisztusi Én felügyelete alatt tökéletesítse önmagát, majd visszatérjen Istenhez, egyesülve saját *ÉN VAGYOK* Jelenlétével a felemelkedés szertartásán keresztül. A lélek számos inkarnáción mehet keresztül, mielőtt tökéletessé válna, ami által méltó lesz az újraegyesülésre Istennel.

Mi történik a lélekkel az inkarnációk között? Amikor a lélek befejez egy életet a Földön, az *ÉN VAGYOK* Jelenlét visszahúzza az ezüstszínrőrt. A háromszirmú láng visszatér a Szent Krisztusi Én szívébe, és a lélek felemelkedik a megtestesülései alatt elért legmagasabb tudatszintre.

Ha a lélek kiérdemli, megtestesülései között, a Felemelkedett Mesterek menedékhelyein vagy szellemi otthonaiban nyer iskolázást a

mennyei világban. Ott angyalok és bölcs tanítók oktatják, akik saját szakterületükön mesterszempontokon állnak.

A felemelkedés a lélek életpontjai alatt elvégzett életpontjainak betetőzése. Ahhoz, hogy a lélek elnyerje ezt a végső egyesülést Istennel, eggyé kell válnia saját, Szent Krisztusi Énjével, ki kell egyenlítőnie karmájának legalább ötvenegy százalékát, és be kell töltenie az isteni terv által előírt küldetését a Földön. Amikor a lelkek visszaszáll Istennel, Felemelkedett Mesterré válnak, megszabadulva a karmák és az újjaszületések körforgásától, és elnyerik az örök élet koronáját.¹⁰

10 Megjegyzés: Isteni Énetek ábráját elhelyezhetitek a házi oltároton, ahol imádkozni, meditálni szoktatok, hogy isteni valóságotok mindig szem előtt legyen.

IMÁK ÉS RENDELKEZÉSEK AZ IKERLÁNGOKÉRT

MIHÁLY ARKANGYALHOZ VÉDELEMÉRT

Ima

Mindenható ÉN VAGYOK Jelenlétem nevében ikerlángom győzelméért szólok most, ikerlángom megszabadításáért, a mindenható kék fény és Mihály arkangyal hatalmas, kék lángja és kardja ereje által. Fények légiói, lépjetek akcióba most!

Bárhon legyen is az ikerlángom, szabadítsd meg engem! Szabadíts meg engem! Szabadíts meg bennünket, hogy véghez vihessük az isteni tervet, és egyesülhessünk krisztusi szinten, a csakraink szintjén. És ha ez Isten akarata, hozz bennünket össze életpontjainkra. Köszön-

jük és elfogadjuk ennek teljes erőből való megnyilvánulását, ezen órában, Isten akarata szerint. Ámen.

(Végezzétek el ezeket a rendelkezéseket fennhangon, legalább háromszor, mélységes áhítattal, minden versszak után megismételve a refént:)

1. Fény védelme jelenj meg –
Szent Testvériség fehérben,
Isten fénye tévedhetetlen,
Tarts szemmel tökéletességben!

Refrén: *ÉN VAGYOK, ÉN VAGYOK, ÉN VAGYOK*
a védelem hatalmas ereje,
ÉN VAGYOK, ÉN VAGYOK, ÉN VAGYOK
óránként védelmezz,
ÉN VAGYOK, ÉN VAGYOK, ÉN VAGYOK

a tökéletesség hatalmas zápora.
Nyilatkozz, nyilatkozz, nyilatkozz!

2. Mihály Úr, hatalmas és igaz,
Őrizz minket kék kardoddal.
Tarts meg a Fénybe fordulva
Tündöklő páncélod csillogásában.

3. Villogtasd köröttünk kardját hitednek –
A szent kegyelem hatalmas ereje,
ÉN VAGYOK a legyőzhetetlen védelem,
Vakító sugaraidból kiömölve.

AZ IKERLÁNGOK KARMÁJÁNAK ÁTVÁLTOZTATÁSA

Ima

Krisztus nevében ikerlángjaink áldott ÉN VAGYOK Jelenlétéhez szólok most, hogy kapcsolja egybe szívünket az emberiségért végzett küldetés győzelme érdekében.

Felszólítom a Szentlélek fényét, hogy eméssze fel összes negatív karmánkat, amelyek akadályozzák isteni önazonosságunk tökéletes kifejezését és isteni tervünk beteljesítését.

(Adjátok elő a következő ibolyaláng-mantrát és rendelkezéseket háromszor vagy a három többszöröseször. Vizualizáljátok, amint az ibolya láng körbevesz titeket és az ikerlángotokat. Lássátok, ahogy megtisztítja az aurátokat, és azonnal átalakít minden negatív energiát Isten fényévé.)

ÉN VAGYOK az ibolya tűz lénye!
ÉN VAGYOK a tisztaság Isten-reménye!

ÉN VAGYOK AZ IBOLYA LÁNG

ÉN VAGYOK az ibolya láng,
Működik bennem most,
ÉN VAGYOK az ibolya láng,
Egyedül fényének hódolok,
ÉN VAGYOK az ibolya láng,
Hatalmas kozmikus erőben,
ÉN VAGYOK Isten fénye,
Minden órában tündökölve,
ÉN VAGYOK az ibolya láng,
Fénylik akár a Nap,
ÉN VAGYOK Isten Szent Ereje,
Mely az embereket felszabadítja.

RAGYOGÓ, SPIRÁLIS IBOLYA LÁNG

Ragyogó, spirális ibolya láng,

Szállj le most, és hass át engem!

Ragyogó, spirális ibolya láng,

Szabadíts fel, szabadíts fel, szabadíts fel!

Ragyogó ibolya láng, ó jöjj el,

Terjedj ki és ragyogj át fényeddel!

Ragyogó ibolya láng, ó jöjj el,

Mutasd meg Isten hatalmát mindenkinek!

Ragyogó ibolya láng, ó jöjj el,

Ébreszd fel a Földet, és szabadítsd fel!

Ibolya láng ragyogása,

Terjedj ki és ragyogj rajtam át!

Ibolya láng ragyogása,

Terjedj ki mindenki láttára!

Ibolya láng ragyogása,

A Könyörület őrségét alapítsd meg itt!

Ibolya láng ragyogása,

Jöjj, és változtasd át a félelmeket is!

SZÍV-, FEJ- ÉS KÉZRENDELKEZÉSEK

Szív

Ibolya tűz, te Isteni Szeretet,

Lobogj szívem bensejében!

Kegyelem vagy, hűséggel örökre,

Tarts meg összhangban veled.

Fej

ÉN VAGYOK a Fény, te Krisztus énbennem,

Szabadítsd fel elmém örökre;

Ibolya tűz ragyogj mindig

Saját elmém legmélyében.

Mindennapi kenyereimet adó Isten

Ibolya tűzzel töltsd meg fejem,

Míg mennyei ragyogásod végre

Fény-elmévé váltja elmémet.

Kéz

ÉN VAGYOK Isten cselekvő keze,
Napról napra győzedelmeskedve;
Tiszta lelkem nagy megelégedése
A Középúton haladni előre.

Fényoszlop

Szeretett, ragyogó ÉN VAGYOK Jelenlét,
Vég körül fényoszloppoddal.
A Felemelkedett Mesteri lángból
Isten nevében most előhívlak.
Tartsd meg templomom szabadon
A felém küldött zavaroktól.

A VAGYOK az ibolya tüzet előhívja
Elégetni, megváltoztatni a vágyakat.
Kitartóan haladok a Szabadság nevében,
Míg eggyé válok az ibolya lánggal.

Megbocsátás

ÉN VAGYOK a megbocsátó cselekedet,
Mely kiűzi a kétségeket, félelmet,
A kozmikus győzelem szárnyaival
Örökre felszabadítja az embereket.

ÉN szólok fel most teljes erővel
A megbocsátásra minden órában,
Az egész életre, mindenhol
A megbocsátás kegyét kiárasztva.

Ellátás

Szabad VAGYOK a félelemtől és kétségtől,
Kiűzöm a hiányt és nyomort,
Tudom, hogy minden jó ellátás
A magasság világából jön.

ÉN VAGYOK Isten szerencsés keze,
Szétosztom a Fény kincseit,

Elfogadom most teljes bőségét
Kielégíteni az Élet szükségét.

Tökéletesség

VAGYOK, te Isten irányította élet,
Lángoltasd fel igazságod fényét bennem.
Irányítsd ide Isten tökéletességét,
A zavaroktól szabadíts meg engem.

Tégy és tarts meg rendíthetetlen
Igazságos tervedben örökre –
Az ÉN VAGYOK Tökéletesség Jelenléte,
Isten életét éli az emberben!

Átszellemülés

A VAGYOK cseréli ki ruháimat,
A régieket egy friss, új napra;
A megértés napsugarával
A VAGYOK világítja be az utat.

ÉN VAGYOK a fény kívül-belül;
ÉN VAGYOK a fény mindenütt.
Tölts fel, szabadíts fel, dicsőíts meg!
Őrizz, gyógyíts és tisztíts meg!
Míg átszellemülten így írnak le:
A VAGYOK fénylik bennem mint Fiú,
A VAGYOK fénylik bennem mint Nap.

Feltámadás

ÉN VAGYOK a feltámadás lángja,
Isten tiszta fénye átragyog rajtam.
A VAGYOK most felemeli az atomokat,
S az árnyékoktól megszabadultam.

ÉN VAGYOK Isten teljes Jelenléte fénye,
A VAGYOK él bennem szabadon örökre.
Most az Élet kiolthatatlan lángja
Felemelkedik a győzelemre.

Felemelkedés

ÉN VAGYOK a Felemelkedés Fénye,

A győzelem szabadon kiírad,

A Jóság győzedelmeskedett végre,

Most és mindörökre.

Fény VAGYOK, a nehézségek eltűntek.

Felemelkedek most a légbe;

Teljes Isten-erővel kiöntöm mindenkre

Csodálatos, dicsőítő énekem.

Üdvözlét nektek! ÉN VAGYOK az élő Krisztus,

Az örökké szerető Egymaga.

Teljes Isten-erővel felemelkedtem,

ÉN VAGYOK a tűző Nap!

Elizabeth Clare Prophet világszerte ismert szerző. Legnépszerűbb könyvei: *Your Seven Energy Centers: A Holistic Approach to Physical, Emotional and Spiritual Vitality* (A hét energiaközpont: a testi, érzelmi és lelki vitalitás holisztikus megközelítése); *Saint Germain's Prophecy for the New Millennium* (St. Germain jövődöleése az elkövetkezendő évezredre); *The Lost Years of Jesus: Documentary Evidence of Jesus' 17-Year Journey to the East* (Jézus elveszett évei: dokumentált bizonyítékok Jézus 17 éves keleti útjáról); *Reincarnation: The Missing Link in Christianity* (Reinkarnáció: a kereszténység hiányzó láncszeme).

Elizabeth Clare Prophet úttörő munkát végzett a gyakorlati spiritualizmus területén, például a hangok személyiséget és világot átfarmáló teremtő erejével kapcsolatban. A 60-as évektől kezdve konferenciákat és tanfolyamokat is tart szerte a világon különböző, spirituális témákról: angyalokról, auráról, lélektársakról, jövődölésekről, spirituális pszichológiáról, reinkarnációról, a világvallások misztikus ösvényeiről.

